Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΤΟΜΟΣ Γ΄

ΑΡΙΘΜ 51

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΕΝ ΤΗ ΣΥΝΑΓΩΓΗ

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ Α Ω ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Published Bi-weekly by the Greek Archdiocese Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. AStoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada $2.00—Foreign $2.50
Ten Cents a Copy

Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.
Vol. III. No. 51. — January 17, 1937.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

	'Ονοματεπώνυμον νυμφευθέντων	Κοινότης	Τελέσας τὸν Γάμον 'Ιερεὺς
Δεκ. 7	Γεώρ. Μ. Κουντουριώτης — Σοφία Π. Σαγκριμάνη	Dallas, Texas	Αἰδ. Διον. Σακελλαρίου
» 27	Νικόλ. 'Αλιβεζᾶτος — Φλώρα Ν. Ρούσου	Montreal, Que., Can.	Αἰδ. 'Επαμ. Χρυσολωρᾶς
'Ιαν. 1	'Αθαν. Ν. Τσεβούκας — Cora Loraine Backworth	Dallas, Texas	Αἰδ. Διον. Σακελλαρίου
» 2	Κ. Π. Δημητρακόπουλος — Frances-Φωτεινὴ J. Gorecky	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Γαβρ. Μαθιόπουλος
» 3	Δημήτριος Γ. Τάρδιος — 'Ελένη Ν. Καραβούλια	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. 'Ιωάν. Στρογγυλὸς
» 3	Δημήτριος Θηβαῖος — 'Αντωνία Ε. Γουρνᾶ	Raleigh, N. C.	Αἰδ. 'Ηλίας Σκιπητάρης
» 3	'Ιωάν. Π. Σταυρόπουλος — Αἰκ. Κωνστ. Μάλη (τὸ γένος Γ. Μιχαλοπούλου)	Sacramento, Calif.	'Αρχιμ. 'Ιερ. Κουτρούλης
» 3	Σωτήρ. Α. Χατζῆς — Δημητρ. Π. Κούρλα	Cincinnati, Ohio	Αἰδ. 'Ιωάν. Μαγουλιᾶς
» 3	Δημήτρ. Κ Πουλάκης — Ἄρτεμις Ν. Δημητρίου	Philadelphia, Pa.	Αἰδ. Δημ. Παπαντωνίου
» 3	Θεοδόσ. 'Αραχωβίτης — Κυριακὴ Φ. Μακρίδου	Stamford, Conn.	'Αρχιμ. 'Αστ. Παπαστερίου
» 3	'Αντώνιος Β. Λοῦπος — 'Ελ. Χ. Παναγιωτακοπούλου	Newark, N. J.	Αἰδ. Γεώργιος Σπυριδάκης
» 3	'Ιω. Π. Παλαιολόγος — Εὐγ. Π. Ἄντερσον	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλ. Εὐθυμίου
» 7	'Ιω. Γ. Κοκκίνης — Γιαν. Σ. Κυριαζοπούλου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. 'Αβέρκ. Δημακόπουλος
» 7	Θεόδ. Ν. Κωνσταντόπουλος — Φωτεινὴ Μεθωνοπούλου	Chicago, Ill.	'Αρχ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
» 8	Δημήτρ. Γ. Σολωμὸς — Παρασκ. 'Ηλ. Κατρᾶ	Tarpon Springs, Fla.	Αἰδ. Θεόφιλος Καραφύλλης
» 8	'Ιωάν. Σ. 'Αλμπάνης — Χριστίνα Κορομήλου	Cambridge, Mass.	'Αρχιμ. Θεόφ. Σπυρόπουλος
» 9	Δημήτ. Π. Καπετανάκης — Εἰρήνη Ε. Βενετῆ	Poughkeepsie, N. Y.	Αἰδ. Βασίλ. Βρυνιώτης
» 9	Ayour Abraham — Jassis Anka	Ottawa, Ont., Can.	Αἰδ. Θεόδ. Σκαρτσιάρης
» 9	Κωνστ. Γ. Διαμαντῆς — Καλλιόπη Ζ. Δημητρίου (τὸ γένος Σταμ. Μαϊνάρη)	Tarpon Springs, Fla.	Αἰδ. Θεόφιλ. Καραφύλλης
» 9	Κωνστ. Τσαμαλίδης — Ζωὴ Μουρούζη	Canton, Ohio	Αἰδ. Δημ. Μητάκος
» 10	Εὐτύχ. Γ. Μπιτσάκης — Αἰκ. Ν. 'Ανδρουλάκη	Detroit, Mich.,	'Αρχιμ. 'Ιωακ. Δουλγεράκης
» 10	Δημήτρ. Χ. Ξανθάκος — Μαρία 'Ι. Μητσάκου	Webster, Mass.	Αἰδ. 'Ηλίας Λεοντίδης
» 10	Σώζων Κ. Βατικιώτης — 'Ελένη Β. Πούλου	Tarpon Springs, Fla.	Αἰδ. Θεόφιλος Καραφύλλης
» 10	Κωνστ. Σ. Σκιριώτης — Μαρία Γ. Μαρκέλλη	Buffalo, N. Y.	Αἰδ. 'Αμφιλ. Σαραντίδης
» 10	'Ιωάν. Γεωργαντᾶς — 'Ελισ. Ν. Ψωμᾶ	Pittsburgh, Pa.	Αἰδ. Νικόλ. Τριανταφύλλου
» 10	Σωτ. Γ. Μαυροϊδῆς —Κλειν. Δ. Ρίμου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 10	Γεώργ. Δ. Κυμπρίτης — Εὐστρατία Χ. 'Αμπατζῆ	Bronx, N. Y.	Αἰδ. Καλ. Χατζηλάμπρου
» 10	Γεώργ. Μ. Παπαλεξίου — Μαρία 'Ι. Βαλαούρη	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 10	Κωνστ. 'Ι. 'Αθανασίου — Δήμ. 'Ι. Σταματέλλου	New York City	Αἰδ. Μεθόδιος Κουρκουλῆς
» 10	Νικόλ. Γ. Καίσαρης —Μαριάνθ. Μ. Χαλοπούλου	New York City	Αἰδ. Μεθόδιος Κουρκουλῆς
» 10	'Ανδρ. Γ. Κωστόπουλος — Μαρία Σ. Χατζηδάκη	Springfield, Mass.	Αἰδ. Χρῖστ. Νανόπουλος
» 10	Γεώργ. Π. Κοτσιρῖλος — 'Αμαλ. Χ. Κωνσταντοπούλου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Βασίλ. Πανταζόπουλος
» 10	Νικόλ. Α. 'Αντωνόπουλος — Παρασκ. Β. Συριοπούλου	Sioux City, Iowa	'Αρχιμ. 'Ιωάν. 'Ανδρεάδης
» 10	'Αργύρης Π. Μπότσης — Μαρία 'Ι. Μαμαλάκη	Savannah, Ga.	'Αρχιμ. Γεράσ. 'Ηλίας
» 10	Ζαχαρίας Καρβουνιάρης — 'Ανθοῦλα Βασιλοπούλου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Δανιὴλ Γαμβρίλλης
» 10	Θεόδωρος Μπαξεβάνης — Κλεοπάτρα Ζαχαρία	Fall River, Mass.	Αἰδ. Παρθένιος Κομνηνὸς
» 10	John E. Montgomery — 'Αρετὴ Σ. Κάραλη	Providence, R. I.	Αἰδ. Π. Μιχαηλίδης
» 10	'Ιωάν. Α. Παϊτάκης — 'Ελένη Μ. Κουκλάκη	New Brunswick, N. J.	Αἰδ. Κανέλλος Κανελλόπουλος
» 10	Κωνστ. 'Ασημακοπουλος — Παναγ. Ζαπάντη	Milwaukee, Wis.	'Αρχιμ. Βενιαμὶν Κόλλιας
» 10	Θεοφ. Γ. Βουβαλίδης — Αἰκ. Π. Νικολοπούλου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Γαβρ. Μαθιόπουλος
» 10	Παναγ. Σκιπητάρας — 'Αλεξ. Ν. Τσιρίκου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Βασίλ. Πανταζόπουλος
» 10	Θ. Ν. Μαλάμης — Δήμ. 'Αν. Μάρλα (γένος Χ. Σέλλη)	Moline, Ill.	Αἰδ. Καλλίστρ. Γκλαβᾶς
» 10	'Εμμαν. Ν. Βασιλείου — Εἰρήνη Γ. Ζαφειρίου	Detroit, Mich.	'Αχιμ. Πολύκ. Κριθινάκης
» 10	'Ιωάννης Χ. Σορρῆς — 'Ελένη Σικώκη	Indianapolis, Ind.	Αἰδ. 'Ιωάν. Παπαδόπουλος
» 10	'Ιωάν. Πετιμεζάρης — 'Αμαλ. Ε. Χαρισιάδου	New York City	Αἰδ. Βασίλ. Παπανίκας
» 10	'Ιωάννης 'Αλκ. Ρέτσιος — Βασιλικὴ Γ. Βεργῆ	Houston, Tex.	Αἰδ. Μιλτιάδης Καλλονᾶς
» 10	Γεώργιος Κάκαρης — 'Ελένη Ν. Κουτρουλιᾶ	Raleigh, N. C.	Αἰδ. 'Ηλίας Σκιπητάρης
» 10	'Ιωάννης Α. 'Ηλιόπουλος — Μαρία Γ. Πεγῆ	Milwaukee, Wis.	'Αχιμ. Βενιαμὶν Κόλλιας
» 10	Γεώργιος Α. Ζάρκος — Δέσποινα Λ. Παντελῆ	San Diego, Cal.	'Αρχιμ. 'Αρτέμ. Σταματιάδης
» 10	Φώτιος Δ. Γιατζόγλου — 'Αμαλία Ν. Σπυρουλιᾶ	San Diego, Cal.	'Αρχιμ. 'Αρτέμ. Σταματιάδης

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐτέλεσαν τοὺς γάμους αὐτῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας καὶ δὲν βλέπουν τὸ ὄνομά των εἰς τοὺς πίνακας τούτους, νὰ εἰδοποιήσουν τὸ Γραφεῖον τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς, διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς τοιαύτης παραλείψεως.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I. N. Y.

ΤΟΜΟΣ Γ'. Ἀρ. 51. Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΚΑΒΑΔΑΣ 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ TARPON SPRINGS

ΚΑΤΩ ἀπὸ ἥλιον, σὰν τῆς μακρυνῆς Πατρίδος, καὶ ἀνάμεσα ἀπὸ φύσιν, ποὺ τόσας ἀναμνήσεις ἀναζωπυρεῖ, ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος ἡ μεγάλη Ὀρθόδοξος Ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων, εἰς τὴν παραθαλασσίαν Τάρπον Σπρὶγξ τῆς Φλωρίδος.

Εἶνε ἀπόμερη ἡ γωνία αὐτὴ τῆς Ἀμερικῆς ἐκεῖ κάτω. Ἀλλὰ τὴν ἀνευρίσκουν ἀπὸ παντοῦ. Ὀλίγοι οἱ ἐκεῖ Ὁμογενεῖς μας, καὶ σπογγαλιεῖς. Ἀλλ' ἡ θερμή των πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν πίστις ἐδημιούργησεν ἕνα θαῦμα. Χωρὶς βοήθειαν ἐξωτερικὴν καὶ ὀργάνωσιν συστηματικήν, συγκεντρώνουν κάθε χρόνον εἰς τὴν μικράν των πόλιν, ποὺ δὲν ἀριθμεῖ πλέον τῶν 3,000 κατοίκων, χιλιάδας προσκυνητῶν, Ἑλλήνων καὶ περισσοτέρων Ἀμερικανῶν, διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν κατάδυσιν τοῦ Σταυροῦ, ἡ ὁποία γίνεται τόσον εἰδυλιακὰ εἰς ἕνα γραφικὸν κολπίσκον.

Ἐφέτος οἱ προσκυνηταὶ ἦσαν πολυαριθμότεροι ἀπὸ τὰ περασμένα χρόνια. Καὶ πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, τὴν ὥραν ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ρίψῃ τὸν Σταυρόν, ὡμίλησεν ἀπὸ ραδιοφώνου διὰ τὴν ἀρχαίαν ταύτην Τελετήν, τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες ἁλιεῖς μετέφερον καὶ ἐδῶ, εἰς συνεχῆ ἀνάμνησιν τῆς βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ, Λυτρωτοῦ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ πρὸς ἁγιασμὸν τῶν ἐνδόξων Ἀμερικανικῶν ὑδάτων, σὰν τῶν θρυλικῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν, ποὺ αἰωνίων λεωφόρων ἐλευθερίας, πολιτισμῶν καὶ ἑνότητος λαῶν.

Τὴν σημασίαν τῶν λόγων τούτων ἔνοιωσαν βαθειά, ὡς οἱ Ἕλληνες, οὕτω καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ προσκυνηταί. Καὶ πρῶτοι αὐτοί, ἐπίσημοι καὶ ἐκ τοῦ λαοῦ, ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, Καθολικοί, Ἐπισκοπελιανοί, Μεθοδισταί, Βαπτισταὶ καὶ τόσων ἄλλων Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν, ἐξώρμησαν νὰ ἀσπασθοῦν μὲ συγκινητικὴν λαχτάραν τὸν ἐκ τῶν ὑδάτων ἀνασυρθέντα Τίμιον Σταυρὸν καὶ νὰ λάβουν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ τελεταρχοῦντος ἕνα κλωνὶ βασιλικοῦ.

Δὲν εἶχα ἄλλοτε παραστῇ κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην. Ἀλλὰ καὶ ποτέ μου δὲν ἐφαντάσθην, ὅτι θὰ εὑρισκόμην ἐκεῖ, εἰς τὸ μικρὸ χωριὸ τῆς Φλωρίδος, μὲ τὰ σπιτάκια του χαμένα κάτω ἀπὸ φοινικιὲς καὶ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν ἀπέραντον κόλπον τοῦ Μεξικοῦ ἁπλωμένο, πρὸ τοιαύτης ἐκστάσεως ψυχικῆς καὶ πανοράματος μοναδικοῦ. Ἐκείνην τὴν ὥραν, ποὺ τὰ λάβαρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ὀργανώσεών μας καὶ αἱ δύο σημαῖαι ἀνεμίζοντο ἀπὸ τὴν μυρωμένην αὔραν· καὶ αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Τόπου ἀπετέλουν τιμητικὴν συνοδείαν· καὶ οἱ Ὕπατοι Ἀξιωματοῦχοι τῆς Ἀχέπας καὶ τῆς Γκάπας συνεπορεύοντο ἀδελφωμένοι· καὶ ἡ Μουσικὴ τῆς Ἀμερικανικῆς Λεγεῶνος ἐπαιάνιζε θριαμβευτικά· καὶ Ἄγημα ἀπὸ Ἀμερικανικὸν Πολεμικὸν παρουσίαζεν ὅπλα· καὶ τὰ Ἑλληνικὰ καράβια σημαιοστόλιστα ἐκαθρεπτίζοντο ὑπερηφάνως εἰς τὰ εἰρηνικὰ νερά· καὶ ἑκατοντάδες Ἑλληνόπουλα καὶ Ἑλληνοποῦλες ἔψαλον ἑλληνικά· καὶ χιλιάδες κόσμος ἀπεκαλύπτοντο εὐλαβικά· καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Σταυρὸς ἐρρίπτετο εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ λευκὴ περιστερὰ ἀπελύετο ὑπὲρ αὐτήν· καὶ ἀπὸ τὴν ἠχὼ τῶν πέριξ λοφίσκων ἐπανελαμβάνετο «ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε . . .», ἀνέβηκα πρὸς τὴν πηγὴν τῶν ὑδάτων τῆς Χριστιανικῆς Θοησκείας καὶ ἀντίκρυσα ὁλοζώντανην τὴν Ὀρθοδοξίαν, μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιγραφὴν «ἐν τούτῳ νίκα» γύρω ἀπὸ τὸν Σταυρόν, καὶ μὲ τὸν θρόνον της τὸν κεντρικὸν εἰς τὸ αἰωνόβιον Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, δοξασμένον πρὸ παντὸς ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἀσαλεύτων της Δογμάτων.

Καὶ εἶδα τὴν ὥραν ἐκείνην τὴν Ἐκκλησίαν μας, μὲ τὸ Εὐαγγέλιον γραμμένον εἰς τὴν Ἑλληνικήν, καὶ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον ἐπὶ τοῦ Ἀοείου Πάγου τῶν Ἀθηνῶν, μὲ τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, ποὺ ὅλαι των συνεκροτήθησαν ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ συνεζήτησαν καὶ ἔγραψαν Ἑλληνιστί· καὶ μὲ τοὺς Ἁγίους Πατέρας της καὶ τοὺς Μάρτυρας καὶ Ὁμολογητάς, δύναμιν τεραστίαν πνευματικὴν καὶ ἠθικήν, ποὺ δὲν εἰμποροῦσε παρὰ μόνον ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν νὰ ἐξέλθῃ καὶ νὰ τραφῇ, νὰ κινῆται τώρα ἐδῶ εἰς τὸ Τάρπον Σπρίγξ ἀνάμεσα ἀπὸ κόσμον διαφόρων ἐθνικοτήτων καὶ γλωσσῶν καὶ διανοιῶν, ἀλλ' ἡνωμένον εἰς ἓν καὶ μόνον αἴσθημα, ποὺ ἁπλώνετο σὰν κῦμα παγκόσμιον εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ τῆς Ὀοθοδοξίας.

«Βλέπεις» μοῦ λέγει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος: «Τώρα ὅλοι ἐδῶ εἶνε Ὀρθόδοξοι, ἔστω καὶ διὰ ὀλίγην ὥραν, καὶ γωὶς κανένα προσηλυτισμόν». Καὶ τότε ἠνόησα βαθύτερα τὰ ποῶτα λόγια ἀπὸ ἕνα βαθυστόχαστον βιβλίον τοῦ Ρώσσου Πρωθιερέως Σερ-

γίου Βουλγάκωφ: «Ἡ Ὀρθοδοξία εἶνε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς», καὶ τὰ τελευταῖά του: «Οἱ λαοὶ τώρα ζητοῦν τὴν Ὀρθοδοξίαν, χωρὶς καμμίαν προπαγάνδαν, καὶ χωρὶς κάποτε νὰ τὸ ἐννοοῦν, καὶ θὰ τὴν εὕρουν».

Τί εὐτύχημα ἂν τὴν θέσιν καὶ τὴν δύναμιν ταύτην τῆς Ὀρθοδοξίας ἠθέλομεν ἐννοήσει καλλίτερον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες καὶ πρωτίστως οἱ Κληρικοί! Μελετῶντες τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθοδοξίαν μεταξὺ τῶν δημιουργιῶν, αἵτινες ἐξεπήγασαν ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων, ὀφείλομεν νὰ πιστεύωμεν ἀκραδάντως, ὅτι αὕτη εἶνε τὸ κέντρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον προβάλλει ἀστειρεύτως ἡ ἀναλλοίωτος διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, ἀποσκοποῦσα ὄχι τὸν προορισμὸν κοσμικῆς δόξης καὶ τιμῶν καὶ ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ τὴν καθοδήγησιν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν εἰς τὴν κατάκτησιν ἰδανικῶν καὶ ἱκανοποιήσεων τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὰς ἀνωτέρας καὶ μυστικοπαθεῖς της τάσεις.

Ἀπὸ τὴν ἔρευναν τῆς ζωῆς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἔζησε σὰν φωτιὰ καὶ ἐφώτισε τόσας γώρας καὶ ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ προσφέρῃ Ἁγίους καὶ σήμερον ἀκόμη, ὡς λ. χ. εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ ἀλλαγοῦ, πρέπει νὰ ἐξαγάγωμεν τὸ ἀναντίρρητον συμπέρασμα, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶνε προωρισμένη ὡς φάρος τηλαυγὴς νὰ ὁδηγήσῃ καὶ πάλιν μίαν ἡμέραν τὰ πλοῖα τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν, παραδαμένα ἀπὸ τόσας τρικυμίας, εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον τοῦ Χριστοῦ, ὅπου καὶ μόνον θὰ ἐπανεύρουν τὴν μοναδικὴν ἡδύτητα τῶν εἰρηνικῶν καοπῶν τοῦ πνεύματος, τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ τὴν θερμότητα τῆς ἀνάπης.

Ἀλλὰ πότε τάνα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες θὰ ἐνοούσαμεν αὐτὴν τὴν ἀξίαν τῆς Ὀοθοδοξίας καὶ τὴν ἀποστολὴν καὶ μάλιστα ἐν Ἀμεοικῇ; Ἂν θὰ ἦτο δυνατὸν μίαν φοὰν εἰς τὴν ζωήν μας νὰ κατηοχόμεθα εἰς τὸ Τάοπον Σποΐνξ κατὰ τὴν Ἑοοτὴν τῶν Θεοφανείων ὅλοι καὶ ἰδίως ἡμεῖς οἱ Κληοικοί! Θὰ ἐγυρίζαμεν διαφοοετικοί, ἀνώτεροι τοῦ ἑαυτοῦ μας, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Σταυοοῦ καὶ θὰ ἐφέοομεν τὰ καλλίτεοα τῶν ἀποτελεσμάτων, ποῶτα διὰ τὸν ἑαυτόν μας καὶ ἔπειτα διὰ τοὺς ἄλλους.

Ἂς εἴσθε εὐλογημένοι, Ἕλληνες Ὀοθόδοξοι τοῦ Τάοπον Σποίνξ, καὶ ἂς εἶνε ἁνιασμένα τὰ νεοά σας, ποὺ μᾶς ἐμπνέετε τοιαύτας σκέψεις νοσταλγικὰς καὶ ἂν ἀκόμη μείνουν διά τινα καιοὸν πόθοι μοναχά.

ΣΥΝΟΔΙΤΗΣ

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Ὁ Πρῶτος καὶ ὁ Δεύτερος Τόμος τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», στερεῶς δεδεμένοι μὲ πανί, τιμῶνται ἕκαστος $3.00 καὶ ἀποστέλλονται πανταχοῦ ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν τελῶν.

Οἱ Τόμοι τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», τοῦ ἀξιολόγου τούτου Θρησκευτικοῦ μας Περιοδικοῦ, πρέπει νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν βιβλιοθήκην παντὸς Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ, εἶνε δὲ τὸ καλλίτερον δῶρον διὰ κάθε Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν εἰς οἱανδήποτε περίστασιν. Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER
25-19 30th Drive, Astoria, New York.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τηλεγραφικὰς ἀπαντήσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Β'., τῆς Α. Ε. τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσοστόμου εἰς εὐχετήρια σχετικὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἀθηναγόρα.

Ἀνάκτορα, Ἀθῆναι 28 Δ)βρίου 1936

Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηναγόραν,
Ἀστόριαν, N. Y.

Εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρδίας δι' ἁγίας ὑμῶν εὐχάς.

Γεώργιος Β'.

* * *

Ἀθῆναι, 12 Ἰανουαρίου 1937

Α. Σεβασμιότητα Ἀθηναγόραν,
Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς Βορ. καὶ Νοτ.
Νέαν Ὑόρκην

Εὐχαριστῶν θερμῶς διὰ τὰς ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς εὐχὰς Ὑμετέρας ἀγαπητῆς Σεβασμιότητος καὶ Ἑλλήνων Ἀμερικῆς, συγχαίρω ἐπὶ τούτοις ὁλοψύχως Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ εὐσεβεῖ ποιμνίῳ αὐτῆς, δεόμενος τῷ Κυρίῳ ἵνα ἐνισχύῃ πάντας ἐπ' ἀγαθῷ καὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος.

Ἰωάννης Μεταξᾶς

* * *

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19ῃ Δεκεμ. 1936

Σεβασμιώτατε καὶ περισπούδαστε ἀδελφέ:

Ἐπὶ ταῖς ἐπικειμέναις ἁγίαις ἑορταῖς καὶ τῷ νέῳ ἔτει προσαγορεύω ἀδελφικῶς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην, συγχαίρων αὐτῇ καὶ δεόμενος τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Σωτῆρος ὅπως φωτίζῃ καὶ ἐνισχύῃ αὐτὴν ἐν τῷ συντελουμένῳ μεταξὺ τοῦ ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ μεγάλῳ ἔργῳ. Πάντες οἱ ἐντεῦθεν παρακολουθοῦντες τὸ ἔργον τοῦτο τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος θεωροῦμεν αὐτὸ ὡς τὴν μόνην σανίδα σωτηρίας τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως παρ' αὐτοῖς. Δεόντως δ' ἐκτιμῶμεν τοὺς μόχθους τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς, τὴν μεγάλην φρόνησιν καὶ σύνεσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἐπιμονὴν πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐνίοτε παρεμβαλλομένων προσκομμάτων. Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι θὰ φθάσῃ αὕτη θριαμβευτικῶς εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον μέγαν σκοπὸν τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ σωτηρίας.

Κατασπαζόμενος αὐτὴν ἐν ἀπείρῳ ἀγάπῃ καὶ τιμῇ διατελῶ

Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος
Ἀγαπητὸς καὶ ὅλως πρόθυμος
ἐν Κυρίῳ ἀδελφὸς

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ FRANKLIN D. ROOSEVELT

Τὸ κατωτέρω ἄρθρον κατεχωρήθη μὲ τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἀρκεταὶ χιλιάδες ἀνέργων ὁμογενῶν μας ἐν Ἀμερικῇ θὰ τὸ ἀναγνώσουν προσεκτικὰ καὶ θὰ ἐπωφεληθοῦν μιᾶς σπανίας ὅσον καὶ πολυτίμου εὐκαιρίας νὰ ἀναπτυχθοῦν, νὰ καταστήσουν τὸν ἑαυτόν τους κατάλληλον γιὰ μία καλύτερη ἐργασία, καὶ νὰ ἀναδειχθοῦν σὲ πλειὸ περιζήτητες θέσεις.

Ὄχι ὀλίγοι ἀπὸ τοὺς ἀνέργους ὁμογενεῖς μας, μὴ ἔχοντας ἄλλην ἀσχολίαν νυκτοξημερώνουν στὰ καφενεῖα καὶ στὰ καφωδεῖα. Ἐκεῖ σαπίζει τὸ κορμί τους, ἡ ψυχή τους, ἡ θέλησίς τους, ἡ σκέψις τους· κι' ὄχι ὀλίγοι ἀπ' αὐτούς, πέρνοντας ἕνα πενιχρὸ ρελίφ, ἔρριξαν τὴν ἄγκυρα τοῦ καραβιοῦ τῆς ζωῆς τους πάνω σ' αὐτό, μὲ κίνδυνο νὰ μὴ τὴν ξαναση-κώσουν ἀπὸ ἐκεῖ.

Χρειάζεται τόνωσις τῆς θελήσεώς των, φωτι-σμὸς τῆς σκέψεώς των, πλάτεμα τοῦ ὁρίζοντος τῶν πόθων των. Χρειάζεται ν' ἀποκτήσουν ζωὴ στὴ ζωή τους. Τέτοια σχολεῖα παντὸς εἴδους, ποὺ ἐγκατέστη-σε σὲ κάθε γωνιὰ ἡ ἀνθρωπιστικὴ Κυβέρνησις τοῦ Προέδρου Ροῦσβελτ εἶνε ἰατρεῖα τῆς ψυχῆς καὶ σκέ-ψεως καὶ δίνουν καλύτερον τρόπον καὶ μέσα ἐξευρέ-σεως καλυτέρας ἐργασίας.

Ποτὲ δὲν εἶνε ἀργά, ἀλλὰ πρέπει νὰ φροντίσῃ κάθε ἕνας εἴτε γιὰ τὸν ἑαυτόν του, εἴτε γιὰ ἄλλον ὁμογενῆ, ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα, γιατὶ τέ-τοιες εὐκαιρίες εἶνε εὐλογία τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ σπανίως δίδονται στὸν ἄνθρωπον, καὶ μόνον σ' αὐτὴ τὴ χώρα δίδονται τόσο πλούσια.

W. P. A.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΤΑΞΕΙΣ ΒΟΗΘΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ

Περισσότεροι ἀπὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον ἐπαγγελματιῶν ἐνε-γράφησαν εἰς τὰς ἐπαγγελματικὰς τάξεις, αἱ ὁποῖαι καταρτίζον-ται παρὰ τοῦ WPA ὡς μέρος τοῦ προγράμματος ἐπαγγελματι-κῆς Μετεκπαιδεύσεως, ἡ ὁποία δίδεται δωρεὰν εἰς τοὺς ἀνέργους. Αἱ τάξεις αὐταὶ συντείνουν εἰς τὸ νὰ καταρτίσουν τοὺς ἀνέργους καταλλήλως μὲ γνώσεις ὥστε νὰ προσαρμόζωνται πρὸς τὰς νέας ἐπαγγελματικὰς ἀπαιτήσεις.

Νέοι καὶ νέαι διδάσκονται τέχνας καὶ ἐπαγγέλματα διὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχει ἄμεσος ζήτησις· ἐργάζονται, ὅπου προσαναπο-λίσθησαν μὲ τὰς προόδους τῆς ἐργασίας των μέχρι τοῦδε, τώρα διδάσκονται τὰς νέας προόδους τοῦ συγχρονισμένου κλάδου των, διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ κρατήσουν τὰς ἐργασίας των ἢ νὰ ἀναλάβουν ἄλλας καλλιτέρας τοιαύτας, καὶ ἄνεργοι ἐργάται διδάσκονται τὴν χρῆσιν τῶν νέων μηχανῶν εἰς βιομηχανικὰς ἐπιδόσεις εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει ἔλλειψις ἐξησκημένων ἐργατῶν.

Αἱ τάξεις τοῦ WPA., εἰς τὰς ὁποίας διδάσκουν περισσότεροι ἀπὸ 5,000 διδάσκαλοι, πληρωνόμενοι ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Κυβέρ-νησιν, συμπληροῦν τὴν διδασκαλίαν τῶν ταχτικῶν ἐπαγγελματι-κῶν σχολείων, τὰ ὁποῖα συντηροῦν αἱ τοπικαὶ καὶ Πολιτειακαὶ περι-φέρειαι ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν.

Μὲ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ καταρτίσουν τοὺς ἀνέργους ἱκανοὺς ὅπως ἀνταποκρίνωνται εἰς ἱκανότητα καὶ πεῖραν πρὸς τὰς νεωτέρας ἀπαιτήσεις, προσφέρουν διδασκαλίαν διὰ περισσο-τέρας ἀπὸ 500 τέχνας μὲ ἀρκετὰ εὐλύγιστον πρόγραμμα διὰ νὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς τοπικὰς ἑκάστοτε ἀπαιτήσεις. Αἱ τά-ξεις αὐταὶ ἀκολουθοῦν τὰς ἑξῆς τετραπλὰς γραμμάς.

α) Τεχνοβιομηχανικὴν διδασκαλίαν. Ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς τοπικὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὴν εὔκολον ἀπόκτησιν πεπειραμένων δι-δασκάλων, διδασκαλία παρέχεται εἰς ποικίλους κλάδους τεχνῶν, βιομηχανίας καὶ μηχανικῆς. Περιλαμβάνεται εἰς αὐτὰς ἡ διδα-σκαλία τῶν συγχρόνων βιομηχανικῶν ἀναπτύξεων εἰς τοὺς διαφό-ρους κλάδους τοῦ ἀσυρμάτου, ἀπὸ τὰ σχεδιαγράμματα ἕως τὴν τελικὴν ἐφαρμογήν, μηχανήματα ἀπολυμάνσεως τοῦ ἀέρος, καὶ τὴν ἀεροπορίαν.

β) Οἰκιακὴ οἰκονομία. Γυναῖκες καὶ δεσποινίδες διδάσκονται τὰς οἰκιακὰς ἐνασχολήσεις. Εἰς μερικὰς τάξεις διδάσκονται πῶς νὰ διευθύνουν τὸ σπίτι τους, καταλληλότερον καὶ οἰκονομικώτε-ρον. Εἰς ἄλλας τάξεις διδάσκουν ἐπαγγέλματα πρακτικὰ εἰς νεά-νιδας αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ γίνουν αὐτοσυντήρητοι, λ. χ., οἰκιακὴν ὑπηρεσίαν, μοδίσται, ξενοδόχοι, νοσοκόμοι καὶ βοηθοὶ οἰκοκυραί. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχει μεγάλη ζήτησις διὰ βοηθοὺς εἰς οἰκιακὰ ἔργα, αἱ συμπληροῦσαι τὰ σχετικὰ μαθήματα εὑρίσκουν συντόμως ἐργασίαν.

γ) Ἐμπορικὴ ἐκπαίδευσις. Ἐγγραφὴ εἰς τοιαύτας τάξεις πε-ριορίζεται εἰς πρόσωπα μὴ δυνάμενα νὰ ἐγγραφοῦν εἰς ἰδιωτικὰς σχολὰς τοῦ ἐμπορικοῦ κλάδου, καὶ δίδεται ἡ σχετικὴ διδασκαλία εἰς ἄτομα προπονημένα εἰς ἐμπορικὰ γραφεῖα καὶ εἰς ἀέργους ἐπιθυμοῦντας νὰ βελτιώσουν τὰς πιθανότητας ἀποκτήσεως καλλι-τέρας ἐργασίας.

δ) Γεωργικά. Τεράστιον πρόγραμμα αὐτοβοηθείας δίδεται μέ-σον τῆς τοιαύτης διδασκαλίας εἰς γεωργοὺς ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ ἄλλα κυβερνητικὰ Τμήματα. Ἡ διδασκαλία αὐτὴ βοηθεῖ τὰ μέγιστα τοὺς γεωργοὺς ἐκείνους τοὺς παθόντας ἐκ τῆς προσφάτου ξηρασίας ὅπως αὐξήσουν τὸ εἰσό-δημά των μέσον ἐπιστημονικῆς καλλιεργείας, ἐπίσης δὲ τοὺς βοη-θοὺς τῶν γεωργῶν καὶ ἐργάτας πόλεως ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐγκα-ταστα θῶσιν εἰς ἀγροικίας. Οἱ γεωργοὶ διδάσκονται τὰς νέας με-θόδους καλλιεργείας τοῦ ἐδάφους, τὴν πρόληψιν τῆς ἀπογυμνώ-σεως τοῦ ἐδάφους, γεωργικὴν οἰκονομίαν καὶ λοιπὰ παραπλήσια ζητήματα.

Ἐκ παραπλησίου μὲ τὴν διδασκαλίαν αὐτὴν καὶ τὰς σχετικὰς συζητήσεις καὶ διαλέξεις ἡ Κυβέρνησις ἐβοήθησεν ὁλοκλήρους μικροπόλεις νὰ λύσουν τὸ ζήτημα τῆς διατροφῆς των. Κῆποι λα-χανικῶν καλλιεργούμενοι ὑπὸ τύπον κοινοκτημασύνης, καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καταλλήλων διδασκάλων ἔλυσαν τὸ ζήτημα τῆς διατροφῆς οἰκογενειῶν αἱ ὁποῖαι διατελοῦν ὑπὸ κυβερνητικὴν πε-ρίθαλψιν, τὸ δὲ περίσσευμα τὸ ἐναποθήκευσαν εἰς κονσέρβες διὰ χειμερινὴν χρῆσιν.

Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἐλαττώνει συνεχῶς τὴν ἀνεργίαν. Εἰς Σποκαίην ἑπτὰ μαθηταὶ μιᾶς τάξεως διὰ μηχανὰς Δίεσελ εὗρον ἀλ-λαχοῦ ἐργασίαν, εἰς Νέαν Ὀρλεάνην 17 μαθητευόμενοι εἰς τὸν χειρισμὸν ἀσυρμάτου ἐφωδιάσθησαν μὲ κυβερνητικὰς ἀδείας καὶ εὗρον τάχιστα ἐργασίαν, καὶ ἀναρίθμητοι ἄλλοι εἰς διάφορα ἐπαγγέλματα. Πλεῖστοι ἄνεργοι ἕνεκα τεχνολογικῶν ἀφορμῶν, εὗρον πάραυτα ἐργασίας μετὰ τὴν μετεκπαίδευσίν των, ἑκατοντά-δες ἀέργων εἰς Κολοράδο, Ἄϊδαχο, καὶ Ὄρεγκον, μετεκπαιδευ-θέντες εἰς ὀρυκτολογικὰς ἐρευνήσεις καὶ ἀνιχνεύσεις ἐργάζονται συνεχέστατα εἰς μεταλλεῖα ἀργύρου καὶ χρυσοῦ, ἐνασχόλησιν εἰς τὴν ὁποίαν οὐδέποτε θὰ ὑπάρξῃ ὑπερπαραγωγή.

Ἀρχιμανδ. Ἀθηναγ. Καβάδα

ΖΩΗ - ΘΑΝΑΤΟΣ - ΖΩΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τέτοιες ἀπολαύσεις πνευματικές, ποὺ ἔχει ἡ εὐσεβὴς ψυχὴ στὸν Ἅδη, πραγματικώτερες, μεγαλύτερες, ὡραιότερες, ἱκανοποιητικώτερες καὶ διαρκέστερες ἀπὸ ὅσες ἡ ὕπαρξίς της εἶχε στὴ φθαρτὴ ζωὴ τῆς γῆς, ὄχι μόνον κάνουν ἀλύπητον τὸν θάνατον, ἀλλ' ἄσφαλτα καὶ εὐεργετικόν.

6'. Διανοητικαὶ ἀπολαύσεις. Δηλ. ἱκανοποιήσεις ὤμορφες τοῦ νοητικοῦ πόθου τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἕνας εὐσεβὴς δὲν εἶνε ἀπαραίτητο νὰ ἔχῃ διανοητικὲς ἀπολαύσεις στὴν ἐδῶ ζωήν. Ὅλες ἡ διανοητικὲς ἀπολαύσεις, ποὺ ἀνέφερα σὲ προηγούμενο κεφάλαιο, μποροῦν καὶ νὰ λείψουν ἀπὸ τὸν εὐσεβῆ ἄνθρωπον, χωρὶς νὰ πάθῃ οὔτε τὴν ἐλαχίστη οὐσιαστικὴ ζημία ἡ ψυχή του.

Ἀλλὰ μπορεῖ νὰ τὲς ἔχῃ κάλλιστα ἕνας εὐσεβὴς καὶ νὰ ἔχῃ τὲς ὡραιότερες ἐντυπώσεις καὶ τὴν πολὺ γλυκειὰ εὐχαρίστησι ποὺ προέρχεται ἀπ' αὐτές. Τοιοῦτοι λ. χ. ἦσαν οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὡς ὁ Ὠριγένης, Γρηγόριος ὁ Νύσσης, Αὐγουστῖνος κλπ. καὶ μεγάλοι φιλόσοφοι καὶ ἐπιστήμονες χριστιανοὶ ὡς ὁ Λεϊβνίτιος, Πασχάλ, Νιοῦτον, Φλαμαριών, Παστὲρ καὶ ἄπειροι ἄλλοι μικροτέρας ἀξίας.

Καὶ γεννᾶται τώρα τὸ ἐρώτημα: Θὰ ἔχουν τέτοιες ἀπολαύσεις στὸν Ἅδη ἡ ψυχές των, ἢ ὁποιαδήποτε εὐσεβὴς ψυχή, τῆς ὁποίας ἡ ἐπίγειος ζωὴ εὕρισκε τόσην ἱκανοποίησιν καὶ χάριν σ' αὐτὲς τὲς ἀπολαύσεις, ὥστε νὰ μὴ ἀδικῇ οὔτε σ' αὐτὸ ὁ πρόωρος ἢ καὶ φυσικὸς θάνατος;

Εἰς ἀπάντησιν ἐκφράζουμε τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ τὲς ἔχουν. Δὲν μᾶς τὸ λέγει βέβαια ἡ Ἁγ. Γραφὴ ρητῶς. Μὰ εἶνε τόσο ἀδιάσπαστη ἡ σειρὰ τῶν συλλογισμῶν, ποὺ μᾶς ὁδηγοῦν σ' αὐτὸ τὸ συμπέρασμα καὶ στὴν πεποίθησιν αὐτήν, ὥστε νὰ δικαιούμεθα νὰ εἰποῦμε ὅτι ἡ Ἁγ. Γραφὴ μᾶς τὸ λέγει ἐμμέσως.

Νὰ γιατί.

Αἱ ἱκανότητες τοῦ νοῦ, ποὺ μαζὺ ὀνομάζονται διανοητικότης τοῦ ἀνθρώπου, εἶνε δῶρον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶνε μέσα στὰ δέκα τάλαντα, τὰ ὁποῖα—ὡς μᾶς λέγει ὁ Χριστὸς στὴν παραβολὴν—ἔδωκε ἕνας ἄρχοντας στὸ δοῦλό του. Ὁ εὐσεβὴς διανοούμενος, τὰ δέκα τάλαντα, τὰ ἐκμεταλλεύεται μὲ τὴν ἐργασία του καὶ τὴν ἀφοσίωσί του εἰς τὰ γράμματα, ἐπιστήμας, τέχνας, ἀνακαλύψεις, ἐφευρέσεις. Ὁ Χριστὸς μᾶς λέγει ὅτι, ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα νὰ λογαριασθῇ ὁ δοῦλος μὲ τὸν ἄρχοντα, καὶ ἀπεδείχθη ὅτι ἔκαμεν οὗτος καλὴν χρῆσιν τῶν ταλάντων, ποὺ εἶχε λάβει, ὄχι μόνον τοῦ ἐχάρισε ὁ ἄρχοντας τὸ κέρδος ποὺ εἶχε κάμει, ἀλλὰ πέρνοντας καὶ ἀπὸ τὸν ὀκνηρὸν δοῦλον τὸ ἕν τάλαντον, ποὺ αὐτὸς τὸ εἶχε κρύψει εἰς τὴ γῆ, τὸ ἔδωσε κι' αὐτὸ παραπάνω κέρδος, σ' ἐκεῖνον ποὺ ἐκέρδισε τὰ ἄλλα δέκα.

Ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλογαριάσθηκε ὁ ἄρχοντας μὲ τὸν δοῦλον εἶνε βέβαια ἡ τελικὴ κρίσις τῆς Β' Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλλ' ὅπως ἀπεδείξαμε σ' ἄλλο κεφάλαιο, ὁ εὐσεβὴς θὰ ἔχῃ μέρος τῆς ἀμοιβῆς ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ σώματός του, δηλ. εἰς τὸν Ἅδην, εἰς τὸν τόπον παρακλήσεως, κατὰ τὴν μέσην κατάστασιν τῶν ψυχῶν, ὅπου καὶ ὁ κακὸς θὰ ἔχῃ μέρος τῆς τιμωρίας.

Ἐπομένως μαζὺ μὲ ἄλλες ἀμοιβές, ποὺ θὰ ἔχῃ πέραν τοῦ τάφου ἡ ψυχὴ ἑνὸς εὐσεβοῦς διανουμένου, θὰ ἔχῃ ὡς ἀμοιβὴν ἐπίσης καὶ τὲς διανοητικὲς ἀπολαύσεις, ποὺ εἶχε στὴ ζωὴ καὶ τοῦ ἔδιναν τόσην εὐχαρίστησιν· μὰ θὰ ἔχῃ καὶ περισσότερες, γιατί, ὡς εἶπε ὁ Χριστός, θὰ τοῦ δοθῇ στὴν τελικὴ κρίσι κι' ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἐξεμεταλλεύθη ὁ ὀκνηρὸς καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον πάλι θὰ ἔχῃ ἕνα μέρος κατὰ τὴν μέσην κατάστασίν της.

Πιστεύω ὅμως ὅτι, πέραν τοῦ τάφου, ἡ διανοητικὲς αὐτὲς ἀπολαύσεις τῆς ψυχῆς τοῦ εὐσεβοῦς διανουμένου θὰ εἶνε ὄχι μόνον περισσότερες ἀλλὰ καὶ ὡραιότερες καὶ ἱκανοποιητικώτερες γιὰ τὴν πνευματικὴ πλειὰ ὕπαρξι τοῦ ἀνθρώπου. Διότι πάλιν ἡ ψυχὴ κατὰ τὴν ἐνασχόλησι ποὺ θὰ ἔχῃ στὲς διανοητικὲς αὐτὲς ἀπολαύσεις πέραν τοῦ τάφου, ἀφοῦ θὰ εἶνε χωρὶς τὸ περιοριστικό, ὑλικό, σαρκικὸ περίβλημα, δηλ. τὸ σῶμα, θὰ ἔχῃ τὴ νοητικὴ δύναμί της ἐλευθέραν πλειά, νοῦν ἀκούραστον, μὲ γύρω του διανοητικὴν ἀτμόσφαιραν διαφανεστάτην.

Ἔτσι ἀνάλαφρη θὰ εἰσέρχεται καὶ θὰ ἐντρυφᾷ ἀνενόχλητα, ἱκανοποιητικώτερα στὰ μεγάλα ἀπέραντα προβλήματα τοῦ σύμπαντος, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἕνα μόριο μόνο, κι' αὐτὸ σκοτεινὸ καὶ μπερδεμένο, εἶνε τὰ ἐπιστημονικὰ προβλήματα τῆς γῆς αὐτῆς καὶ τῆς ἐπὶ γῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως, ποὺ μπρὸς στὴν λύσιν τους μένει ἔκθαμβος ὁ νηπιώδης ἐδῶ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔτσι ἔχουμε τὸ ἀναπόδραστο συμπέρασμα ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τὲς πνευματικὲς ἀπολαύσεις, ποὺ βρίσκει ἡ ψυχὴ στὸν ἀπόκοσμο, βρίσκει καὶ διανοητικὲς ἀπολαύσεις περισσότερες καὶ ἱκανοποιητικώτερες ἀπ' αὐτὲς ποὺ ἔχει στὴν ἐπίγειον ζωήν.

γ'. Αἰσθηματικαὶ ἀπολαύσεις. Δηλ. ἱκανοποιήσεις τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων τῆς ψυχῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐφαρμογὴ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, πρὸς τὸν κάθε συνάνθρωπόν μας.

Εἰς τὸ σχετικὸ κεφάλαιο, ποὺ εἶχα διαθέσει γι' αὐτές, ἀνέφερα τὲς φιλαδελφικὲς πράξεις τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁποῖες τοῦ δίνουν τὲς αἰσθηματικὲς αὐτὲς ἀπολαύσεις. Τέτοιες πράξεις εἶνε ἡ συγχώρησις εἰς τοὺς πταίοντας, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ ἐπίσκεψις καὶ παρηγορία ἀσθενῶν καὶ φυλακισμένων, ἡ ὑπεράσπισις ἀδικουμένων, ἡ ἄφοβη μαρτυρία ὑπὲρ συκοφαντουμένων, ἡ αὐταπάρνησις γιὰ κάθε εὐγενικιὰ ἰδέα, ἡ στοργὴ τῶν γονέων πρὸς τὰ παιδιά, ἡ στοργὴ καὶ ὑπακοὴ τῶν παιδιῶν πρὸς τοὺς γονεῖς, τῶν συζύγων πρὸς ἀλλήλους, ἡ εἰλικρινὴς φιλία καὶ ἄλλα σχετικὰ καὶ ἀνάλογα.

Καὶ τίθεται πάλιν τὸ ἴδιο συνεχὲς ἐρώτημα, ποὺ ἡ ὀρθὴ ἀπάντησίς του ἐκμηδενίζει τὸν φόβον τοῦ θανάτου, τὸ ἑξῆς:

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Σημ.— Τὰ δέκα τάλαντα μερικοὶ νομίζουν πῶς εἶνε ψυχικὲς ἀρετές. Μὰ δὲν εἶνε σωστὴ ἡ γνώμη αὐτή. (Χρυσ. Ὁμιλ. 78 εἰς τὸ κατὰ Ματθ. καὶ 30 εἰς τὴν πρὸς Ἑβρ. καὶ Θεοφυλάκτου ἑρμηνείαν εἰς τὸ σχετικὸν κεφάλαιον.) Ἔπειτα βλέπουμε ὅτι ὁ Κύριος ἔδωκε ἕνα καὶ σὲ ἐκεῖνον, ποὺ ἀκριβῶς ἦταν ἀνάξιος κι' ἐφάνη ὅτι δὲν εἶχε ψυχικὴ ἀρετή. Ἐπομένως τὰ τάλαντα εἶνε ἱκανότητες φυσικὲς καὶ διανοητικές, ἀπὸ τὲς ὁποῖες ἄλλος ἔχει πολλὲς καὶ ἄλλος λίγες, χωρὶς γι' αὐτὸ νὰ ζημιώνεται οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἡ ζωὴ τῆς ψυχῆς των.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Τὴν 17ην Ἰανουαρίου ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καθὼς καὶ ἡ Παπικὴ ἑορτάζουν τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν προσωνυμίαν Μ έ γ α ς.

Δὲν γνωρίζω πόσοι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ ἄρθρου τούτου θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ ἀναγνωρίσουν εἰς τὸν Ἅγιον Ἀντώνιον τὸν τίτλον Μ έ γ α ς, ἀφοῦ δὲν ἔκαμε τίποτε ἀπὸ ὅσα ἐσυνήθισε ἡ ἱστορία νὰ θεωρῇ στοιχεῖα ἀπαραίτητα τῆς δράσεως ἑνὸς ἀνθρώπου γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ ἐπάξια τὸν τίτλον Μ έ γ α ς.

Ἀλλ' ὅταν ἡ ἱστορία ἀποδίδῃ τὸν τίτλον αὐτὸν εἰς τὸν Ναπολέοντα, τοῦ ὁποίου ἡ φήμη τῆς ἀξίας καὶ τοῦ μεγαλείου του ἐστηρίχθηκε κυρίως σὲ μιὰ φοβερὴ ἀνθρωποσφαγή, χωρὶς τοὐλάχιστον νὰ δικαιολογῆται αὐτὴ μ' ἕνα ἀπώτερο σκοπὸ νὰ ἐπικρατήσῃ μία εὐγενικιὰ ἰδεολογία γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητος· ὅταν ὁ τίτλος αὐτὸς Μ έ γ α ς ἐδόθηκε σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον κυρίως διὰ τὸ ὅτι ἔπνιξε στὸ αἷμα τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον καὶ μέρος τοῦ ἄλλου κόσμου εἰς διάστημα 20 ἐτῶν, καὶ κατεπάτησε κάθε ἀνθρώπινον δίκαιον καὶ δικαίωμα, γιὰ νὰ χορτάσῃ τὴν φιλοδοξίαν του, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν τῶν κατορθωμάτων του καὶ τῆς ἀνθρωποσφαγῆς ἀπομένει μηδὲν μετὰ τὴν δευτέραν ἐξορίαν του· καὶ ὅταν ὁ ἴδιος τίτλος ἀπεδόθη ἀπὸ τὴν ἱστορίαν εἰς τὴν Αἰκατερίνην αὐτοκράτειραν τῆς Ρωσσίας, ποὺ ἡ ἰδιωτική της ζωὴ θὰ ἐντρόπιαζε καὶ τὴν πλειὸ κοινὴ γυναῖκα τῶν νυκτερινῶν καφωδείων, δὲν ξέρω γιατὶ δὲν θὰ ἔστεκε ἐπάξια ὁ τίτλος αὐτὸς στὸ ὄνομα ἑνὸς ψυχικοῦ ἥρωος, ποὺ σὲ μία διάρκεια ὀγδόντα χρόνων ζωῆς δὲν ἡττήθηκε ποτέ, ἐνῷ ἐπολεμοῦσε μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως καὶ τῆς κολάσεως στῆθος πρὸς στῆθος συνεχῶς, καὶ δὲν ἔσταξε οὔτε μία σταγόνα αἵματος στὲς νίκες του αὐτές.

Ὁ Μέγας Ἀντώνιος ἦταν ἐρημίτης, ἀσκητής, Ἐγκατέλειψε τὸν κόσμον, ποὺ ἐξαιρετικὰ στὴν Ἀλεξάνδρεια τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς καταπτώσεως τῆς Ρώμης, καθὼς καὶ σ' αὐτὴ τὴ Ρώμη, κυλιῶταν ἀδιάκοπα στὸ ἁμαρτωλὸ κρεββάτι τῆς σαρκικῆς ἀπολαύσεως καὶ τῆς ἀπεριόριστα εὔθυμης ζωῆς.

Δὲν ἦταν τότε ὁ Ἀντώνιος φτωχὸς γιὰ ν' ἀποδοθῇ ἡ ἀρετή του σὲ ἔλλειψι μέσων ἀπολαυστικῆς ζωῆς· οὔτε ἦτο καὶ σὲ προχωρημένην ἡλικίαν, γιὰ νὰ εἰποῦμε ὅτι μὲ ὄψιμη μετάνοια ἀπομακρύνθηκε στὴν ἔρημο γιὰ νὰ κληρονομήσῃ θέσιν στὴν αἰώνιον πνευματικὴν ζωήν, ὅταν εἶχε πλειὰ χορτάσει κατάκαλα τὴν ἡδονικὴν ζωὴν τοῦ κόσμου τούτου.

Σὲ ἡλικία μόνον δέκα ὀκτὼ ἐτῶν ἐκληρονόμησε μεγάλην περιουσίαν μὲ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα του, καὶ σ' ἕξη μῆνες ἐμοίρασε ὅ,τι εἶχε στοὺς πτωχούς, ὡς μᾶς λέγει γι' αὐτὸν ὁ Μέγας Ἀθανάσιος «ἄρουραι τριακόσιαι εὔφοροι καὶ πάνυ καλαί, καὶ ἀργύρια». Ἔκλεισε τὴν ἀδελφούλα του, τὸ μόνον πρόσωπο ποὺ εἶχε ἀπομείνει ἀπὸ τὴν οἰκογένειά του, σ' ἕνα παρθενῶνα, κι' ἐδόθηκε ὁλόψυχα εἰς τὸν ἀσκητισμό.

Ἐκεῖ στὲς ἐρημιὲς διεξήγετο μεταξὺ τοῦ Ἀντωνίου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του πόλεμος ἀτέλειωτος, πόλεμος σκληρός.

Μολονότι ἐτρέφετο γιὰ χρόνια καὶ χρόνια μὲ ξερόψωμο κι' ἁλάτι, οἱ χυμοὶ τῆς ζωῆς, ποὺ εἶνε ἀσυγκράτητοι κατὰ τὸ πλεῖστον στὸ ἄνθισμα αὐτὸ τῆς νειότης, ἀνέβαιναν ὁρμητικὰ στὴν καρδιὰ καὶ τὸν ἐγκέφαλό του· πνίγοντάς τον δὲ ὁλημερὶς καὶ ὁλονυκτίς, μὲ ὁράματα πειρασμικὰ φιλήδονης ζωῆς, τὸν ἔσπρωχναν ἐπίμονα νὰ πάῃ πίσω στὴν κοσμικὴ ζωὴ τῶν πόλεων.

Μὰ ὅσο περισσότερον ἡ φυσικὲς αὐτὲς ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς βομβοῦσαν μέσα στὸ μυαλό του σὰν σὲ μελισσοκυψέλη ἡ μέλισσες τὸ Μάϊ κι' ἀναδεύοντο ζητῶντας νὰ τοῦ ἐπιβληθοῦν καὶ νὰ τὸν παρασύρουν, τόσο περισσότερο ψυχικὸ σθένος καὶ ἠθικὸν ἡρωϊσμὸν καὶ δύναμι ἀποκτοῦσε. Πηγαίνοντας πλειὸ ξέμακρα ἀπ' τὴ φωνὴ τῶν πόλεων, ποὺ συνεχῶς ἀντήχει βροντερὰ στὰ μέσα του, εὕρισκε καταφύγιο στὲς πλειὸ ἀπομεμονωμένες ἐρημιές.

Μὰ οὔτε καὶ στὰ γεράματα τοῦ ἀσκητοῦ ὁ πόλεμος αὐτὸς δὲν ἔπαυσε, γιατὶ ἐνῷ ἐζοῦσε, ὅπως εἴπαμε, μὲ ξερὸ ψωμὶ κι' ἁλάτι, καὶ λιγοστὸ κι' αὐτό, ὅμως ἔζησε ἑκατὸν πέντε χρόνια μὲ θαλερότητα κορμιοῦ καὶ διαυγεστάτην σκέψιν. Μὰ δὲν ἦταν μόνον τῆς φύσεως καὶ τῆς σαρκὸς οἱ πειρασμοί, ποὺ σὲ πόλεμο χωρὶς ἀνακωχὴ τὸν ἐκρατοῦσαν, μὰ ἦσαν κι' οἱ ἄλλοι πειρασμοὶ τῆς σκέψεως καὶ τῶν ἀμφιβολιῶν γιὰ τὴν ὀρθότητα τῆς χριστιανικῆς του πίστεως, ποὺ ἀρκετὰ τὸν ἐβασάνιζαν. Δὲν ἦσαν δὲ μικρότεροι αὐτοί, καθὼς τόσο ἀριστοτεχνικὰ ὁ Φλωμπὲρτ μᾶς τοὺς παρουσιάζει στὸ περίτεχνο ἔργο του «La Tentation de Saint Antoine».

Μὲ τέτοιους πολέμους ἠθικοὺς ἐκέρδισε τὴν ἀθανασία ὁ Ἀντώνιος καὶ ἡ ἱστορία τοῦ ἔδωκε τὸν τίτλον Μέγας. Μὰ θὰ μποροῦσε νὰ ρωτήσῃ καὶ κανείς: Ἀφοῦ οἱ πόλεμοι αὐτοὶ ἀπέβλεπαν εἰς τὸ νὰ σώσῃ τὴν ἰδικήν του τὴν ψυχὴν ὁ μέγας ἀσκητὴς Ἀντώνιος, εἰς τί ἐθεώρησε ὁ κόσμος ὁ Χριστιανικὸς ἀπὸ τότε ἕως σήμερα ὑποχρέωσί του νὰ τὸν θαυμάζῃ καὶ νὰ τοῦ ἀπονέμῃ τὸν τίτλον τοῦ μεγάλου;

Ἡ ἀπάντησις σ' αὐτὸ βγαίνει ἀπὸ ἕνα ψυχολογικὸ φαινόμενο τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Ἡ ἀνθρωπίνη ὕπαρξις, ποὺ δὲν ἐπλάσθηκε ἀπὸ τὸν Δημιουργόν της νὰ μένῃ στὸ ἐπίπεδο τῆς ζωῆς, ποὺ εἶνε τὰ ἄλλα ζῷα, καὶ μάλιστα ὑπερβάλλοντάς τα στὸν ἡδονισμὸ νὰ γίνεται χειρότερη ἀπ' αὐτά, συχνὰ-πυκνὰ ἐπαναστατεῖ ἐναντίον τοῦ ἰδιου τοῦ ἑαυτοῦ της, ὅταν θεριέβῃ τέτοια ζωϊκὴ ὁρμὴ μέσα της καὶ τὴν ὑποδουλώνῃ. Μὲ τὴν ἐπανάστασιν δὲ αὐτὴν ζητάει νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν τύραννό της τὸν ἡδονισμό, ποὺ καταντάει ἀγιάτρευτος πολλὲς φορὲς καρκίνος τῆς ζωῆς της, τοῦ προορισμοῦ της καὶ τῆς εὐτυχίας της.

Μὰ βλέποντας οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι τὴν ἀδυναμία τους στὴν προσπάθεια αὐτή, καὶ τὴν ἀποκαρδίωση νὰ βόσκῃ εἰς τὰ νεῦρά τους, ζητοῦν ἄλλους ἢ κάποιον ἄλλον ἀπὸ τὸν ὁποῖον νὰ παραδειγματισθοῦν καὶ νὰ ἐνθαρρυνθοῦν στὸν πόλεμον αὐτόν. Κάποιον ἄλλον, ποὺ νὰ τοὺς δείξῃ καὶ νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι ἡ νίκη σὲ μιὰ τέτοια ψυχικὴ ἐπανάστασι εἶνε κατορθωτή. Κάποιον ἄλλον, ποὺ μὲ δύναμι θελήσεως ἀνώτερη ἀπὸ τὴ δική τους, νὰ μπορῇ τὸν τύραννό τους αὐτόν, τὸν ἡδονικὸν πόθον, νὰ τὸν ὑποτάξῃ, νὰ τὸν χαλιναγωγήσῃ, νὰ τὸν ἐκμηδενίσῃ καὶ νὰ τὸν περιφρονήσῃ. Κι' ὅταν τὸν εὕρουν τὸν ψυχικὸν αὐτὸν ἥρωα τοῦ στήνουν βάθρο θαυμασμοῦ καὶ τὸν ἀνακηρύττουν βασιλιᾶ τῆς ἀγάπης των καὶ τῆς ἐκτιμήσεώς των, πολὺ δικαίως.

Σ' αὐτὸ τὸ γεγονὸς εὑρίσκει τὴ λογικὴ ἐξήγησί του καὶ τὸ σχετικὸ ψυχολογικὸ φαινόμενον, ὅτι καὶ στὲς πλειὸ ὑλιστικὲς ἐποχές, ἡ ἀτομικὴ ἠθικὴ προκαλεῖ τὸ θαυμασμὸ καὶ ἔτσι δὲν εἶνε διόλου ἀδικαιολόγητο τὸ ὅτι ἕνα τέτοιον ἥρωα ἀτομικῆς ἠθικῆς, τὸν Ἀντώνιον, ποὺ ἐπὶ ὀγδόντα πέν-

(Συνέχεια εἰς τὴν 12ην Σελίδα)

ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Η ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΗΣ

ΕΝΩ ὅλαι αἱ θρησκευτικαὶ ἀποχρώσεις προσπαθοῦν νὰ πυκνώσουν τὰς φάλαγγάς των, θέτουσαι εἰς ἐνέργειαν διάφορα μέσα, ἡ Καθολικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ Ν. Ὑόρκης προσεκάλεσεν εἰς συγκέντρωσιν τὴν 16ην Ἰανουαρίου, ἐ. ἔ. τοὺς φοιτητὰς 2θ ἐν ὅλῳ Καθολικῶν Κολλεγίων τῆς Μεγαλουπόλεως ταύτης καὶ τῶν προαστείων της. Πρὸ τῆς συγκεντρώσεως τῶν 2,500 περίπου νεαρῶν φοιτητῶν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ WALDORF ASTORIA προηγήθη, τὴν πρωΐαν, λειτουργία ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Πατρικίου, ὅπου μετέλαβον τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ὅλοι οἱ φοιτηταὶ ἡλικίας 18 ἐτῶν καὶ ἄνω μέχρις 27 ἐτῶν. Μετὰ τὴν Ἱ. Κοινωνίαν ἐπηκολούθησε τὸ πρόγευμα ὅπου ὁ Καθολικὸς Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως GREAT FALLS, MONT. Σεβ. EDWIN O'HARA ἔδωκε διαφόρους συμβουλὰς πρὸς τοὺς Καθολικοὺς τούτους σπουδαστὰς τοὺς ὁποίους ἐχαρακτήρισεν ὄχι «πολίτας, ἀλλ' Ἀκροπόλεις τοῦ Καθολικισμοῦ». Μεταξὺ ἄλλων ἐτόνισεν ὅτι «ἐὰν ὁ καθεὶς ἐξ αὐτῶν φέρῃ εἰς τὸν Καθολικισμὸν ἕνα μόνον προσήλυτον καὶ αὐτὸς ἄλλον, ἐντὸς 50 ἐτῶν τὰ τρία τέταρτα τοῦ κόσμου θὰ εἶνε Καθολικοὶ καὶ τότε ὁλόκληρος ἡ ἐκπαίδευσις θὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸν Καθολικισμὸν πρὸς τὸ καλὸν ἁπάσης τῆς ἀνθρωπότητος». Εἶνε πολὺ τολμηραὶ αἱ δηλώσεις αὐταί, ἀλλ' ἀκριβῶς δεικνύουν ὁποίαν σημασίαν ἤρχισαν νὰ ἀποδίδουν ὅλαι σήμερον αἱ Ἐκκλησίαι πρὸς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν των. Ἡμεῖς τί θὰ κάμωμεν;

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΜΟΝΟΝ μετὰ πάροδον μερικῶν ἐτῶν θὰ κατανοηθῇ ἐπαρκῶς καὶ θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως ἡ ἐγκύκλιος τὴν ὁποίαν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς ἀπέστειλε πρὸς τοὺς Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ τὰς Κοινότητας, ὅπως γνωρίσωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πόσους Ἐπιστήμονας, οἱουδήποτε κλάδου, ἔχομεν ἐν τῇ Μεγάλῃ ταύτῃ Χώρᾳ. Καὶ εἶνε καθῆκον ὑπέρτατον τῶν Κοινοτήτων, νὰ ἐξεύρωσι καὶ νὰ καταγράψωσι τούτους καὶ νὰ εὑρίσκωνται εἰς συνεχῆ ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτῶν. Διότι ἀποτελοῦν οὗτοι τὸ πολυτιμότερον ἐνεργητικὸν τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ὁμογενείας μας καὶ θὰ παίξουν καὶ τώρα καὶ εἰς τὸ μέλλον τὸν κυριώτερον ρόλον. Καὶ εἶνε πολλοὶ οὗτοι, πλεῖστοι ὅσοι, ἐγκατεστημένοι εἰς πολλὰ κέντρα παιδεύσεως, ὡς θὰ ἀποδειχθῇ διὰ τῆς προσεχοῦς καταγραφῆς τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν διευθύνσεων αὐτῶν. Εἰς κάθε ἐνοριακὴν περιφέρειαν θὰ εὑρεθῶσι τοιοῦτοι τιμῶντες τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθοδοξίαν. Ἂς ἐπωφεληθῶμεν, κατὰ σύστημα πρακτικόν, τὴν κολοσσιαίαν ταύτην δύναμιν τῶν ἐκλεκτῶν ἐπιστημόνων καὶ λογίων μας, οἱ ὁποῖοι εἶνε πάντοτε πρόθυμοι νὰ προσφέρωσιν ὅ,τι καλὸν ἔχουν ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ἰδεωδῶν τὰ ὁποῖα εἶνε ἰδεώδη καὶ τῆς Μεγάλης ταύτης Χώρας.

ΟΙ ΝΕΩΤΕΡΟΙ ΜΑΙΚΗΝΑΙ

ΕΙΝΕ πολὺ παρήγορον ὅτι ἀπό τινος ἀναβιοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ μεγάλαι μας φιλανθρωπικαὶ παραδόσεις. Ἀνέκαθεν δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τὴν Ὁμογένειάν μας οἱ Μεγάλοι Εὐεργέται, οἱ πλεῖστοι μάλιστα τῶν ὁποίων ἀνεπτύχθησαν καὶ εἰργάσθησαν εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Οἱ Μεγάλοι Ἐθνικοὶ Εὐεργέται ἀνέπτυσσον ὁλοὲν εὐγενῆ ἅμιλλαν ποῖος θὰ ἔκαμνε περισσοτέρας καὶ μεγαλειτέρας δωρεὰς ὑπὲρ τῶν Καθιδρυμάτων τῆς φιλανθρωπίας. Ἡ μεγάλη δωρεά, ἐκ πολλῶν ἑκατομμυρίων, τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁμογενοῦς Σισμάνογλου διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐν Ἀθήναις Φυματιολογικοῦ Ἀσύλου, τιμᾷ μεγάλως τοὺς Πανέλληνας, συνεχίζοντας τὸ πνεῦμα τῆς εὐποιΐας. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς γενναιοδωρίας θὰ ἀναζωπυρήσῃ τὰς καρδίας καὶ ἄλλων Ἑλλήνων τοῦ Ἐξωτερικοῦ διὰ νὰ ἐγερθῶσι κέντρα φιλανθρωπίας. Αἱ μεγάλαι καὶ τοῦτ' αὐτὸ ἡγεμονικαὶ δωρεαὶ ἦσαν ἀνέκαθεν τὸ διακριτικὸν γνώρισμα τῆς Ὁμογενείας μας. Αὐτὸ μᾶς διδάσκει ἡ παλαιὰ καὶ ἡ νεωτέρα Ἑλληνικὴ Ἱστορία. Ἂς βαδίσωμεν εἰς τὰ ὡραῖα καὶ μεγαλουργὰ ἴχνη τῶν προγόνων μας. Ἡ «Φιλανθρωπία μενέτω».

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΚΟΣ ΖΗΛΟΣ

ΜΕ ΟΑΣΙΝ ἐν ἐρήμῳ δύναται νὰ παραβληθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Κοινότης Μάλτας. Εἶνε ἡ μικρὰ ἐκείνη νῆσος, ἡ ἱστορική, τῆς Ἁγ. Γραφῆς, ἡ ὁποία κεῖται εἰς τὸ μέσον τῆς Μεσογείου μεταξὺ Ἀφρικῆς καὶ Εὐρώπης. Δὲν ἀριθμεῖ ἄνω τῶν 35 Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων οἰκογενειῶν. Εἶνε ὀλίγαι ἐλάχισται αἱ ἐκεῖ Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι, ἀλλ' εἶνε τόσον μεγάλος ὁ ζῆλός των, τόση μεγάλη ἡ αὐτοθυσία των, ὥστε νὰ κατορθώνουν ὄχι μόνον Ἕλληνα Ὀρθόδοξον Ἱερέα, ἀλλὰ καὶ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ Ἱ. Ναὸν καὶ βιβλιοθήκην καὶ Ἀναγνωστήριον νὰ διατηροῦν ἀξιοπρεπῶς καὶ νὰ ἐμμένουν εἰς τὰ πάτρια. Ἐνῷ ἄλλαι Κοινότητες πολυαριθμότεραι αὐτῆς, ἔδειξαν καὶ δεικνύουν μικροτέραν ἀντοχήν, αὐτή, μὲ θάρρος παραδειγματικὸν κρατεῖ τὰς παραδόσεις της τόσον ὑψηλά, ὥστε, πολὺ δικαίως, νὰ προκαλέσῃ τὸν θαυμασμὸν καὶ τοῦ Ἄγγλου Ἐπισκόπου τῆς περιφερείας ἐκείνης, ὁ ὁποῖος ἐξ ἀφορμῆς τῆς μικρᾶς ἐκείνης Κοινότητος, ἐξεφράσθη εὐμενέστατα ὑπὲρ ὅλου, γενικῶς, τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας, κατὰ τὴν τελευταίαν του περιοδείαν εἰς Μάλταν πρὸς ἐπίσκεψιν ποιμαντορικὴν τοῦ ἰδίου του ἀγγλοφώνου ποιμνίου. Χιλιάκις εὖγε εἰς τοὺς Ἕλληνας Ὀρθοδόξους τῆς μικρᾶς νήσου Μάλτας. Τοὺς θαυμάζομεν καὶ τοὺς προβάλλομεν ὡς ἄριστον παράδειγμα μιμήσεως.

Ο ΑΜΒΩΝ

Ἀρχιμ. Ἀθιναγόρα Καββάδα,
Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἀμερικῆς

«Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.»

Ὁ πρῶτος αὐτὸς μακαρισμός, μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Σωτὴρ Χριστὸς ἤρχισε τὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὁμιλίαν του, φαίνεται σᾶν πολὺ παράξενον ἀπόφθεγμα γεμᾶτο παραδοξότητα.

Ἂν ὁ μακαρισμὸς αὐτὸς ἔλεγε μόνον: «Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν» θὰ τὸν ἐβλέπαμε ὡς εὐκολονόητον, ἀπολύτως λογικὸν μακαρισμόν, στηριγμένον ἐπάνω στὴν κοινωνικὴν πεῖραν. Γιατὶ τὸ μαρτύριον μιᾶς στερεμένης θεόφτωχης ζωῆς καὶ μάλιστα οἰκογενειακῆς μ' ἀρρώστειες καὶ θανάτους τέκνων ἀπὸ ἔλλειψιν τῶν χρειαστῶν σὲ τέτοιες περιστάσεις, μοῦ φαίνεται πῶς θὰ μποροῦσε νὰ παρουσιάσῃ κάπως καθαρὴ μπρὸς στὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, κάθε ἀνθρωπίνη ὕπαρξι, ποὺ σὲ τέτοιον σκληρὸν ἀγῶνα παλεύοντας, ἐλερώθηκε ἠθικῶς. Κι' ἀκόμη ἡ πεῖρα ἡ κοινωνικὴ μᾶς πείθει ὅτι ὁ πλοῦτος σέρνει πίσω του ἀρκετοὺς κινδύνους ἠθικοὺς καὶ γι' αὐτὲς ἀκόμη τὲς ἀρκετὰ δυνατὲς ψυχές. Γι' αὐτὸ καὶ εἰς ἄλλο μέρος ὁ Σωτὴρ Χριστὸς εἶπε: «Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν». Ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποίαν προμηθεύει ὁ πλοῦτος τὲς κοσμικές, τὲς σωματικές, ὄχι πάντα νόμιμες, ἀπολαύσεις· ἡ ὑπερηφάνεια μὲ τὴν ὁποίαν τόσο τυφλὰ ἐφοδιάζεται πολὺ συχνὰ ὁ πλούσιος, ὁ οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητος, ποὺ χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνῃ συνήθως περιφρονεῖ τὴν συνεργασίαν καὶ ἀξίαν τῶν συνανθρώπων του· ἡ ὀκνηρία εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων, τὴν ὁποίαν ἀρκετὰ εὐνοεῖ ὁ πλοῦτος, καθηκόντων πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν κοινωνίαν· ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμη, ποὺ εἰς τὸ σάκκο μὲ τὰ δῶρά του κρύβει πάντοτε ὁ πλοῦτος, εἶνε κίνδυνοι τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι δὲν θὰ ἐφαίνετο σοβαρὰ παράδοξον, ἐὰν ὁ Ἰησοῦς ἐμακάριζε ἐκείνους ποὺ εἶνε φτωχοὶ σ' αὐτὸν τὸν κόσμον.

Μά, ὅταν λέγῃ: «Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι» μᾶς παρουσιάζει ὡς μακαριστόν, εὐλογημένον, ἕνα εἶδος φτώχειας, ποὺ μᾶς εἶνε ἀποκρουστικὸ πολύ, γιατὶ ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ φτώχειας διανοητικῆς. Τέτοιαν φτώχειαν διανοητικότητος κανείς, ὅσῳ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος κι' ἂν εἶνε, δὲν θὰ ἤθελε νὰ τὴν ἔχῃ, ὅσῳ μακαρίαν κι' ἂν τὴν ἐχαρακτήριζε ὁ Σωτὴρ Χριστός.

Ἀλλ' ἡ πραγματικὴ ἔννοια τοῦ μακαρισμοῦ τούτου δὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν διανοητικὴν κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ὁποίας ἡ ἔνδεια, ἡ φτώχεια, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ εἶνε ποθητὴ εὐλογία· ἀφορᾷ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πνευματικῆς οὐσίας τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ψυχῆς, ὅταν αὐτὴ αἰσθάνεται τὴν γύμνωσίν της, τὴν πνευματικήν της ἔνδειαν, τὰς ἠθικὰς ἐλλείψεις της.

Ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ἡ ψυχὴ αἰσθάνεται ὅτι λιμοκτονεῖ ἀπὸ ἔλλειψιν ἄρτου τῆς ζωῆς, καὶ ὅτι τὰ μάτια της χάνουν τὴν ὅρασί τους, γιατὶ στέκει μακρυὰ ἀπὸ τὸ θεῖον φῶς· ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου ἡ ψυχὴ αἰσθάνεται φτώχειαν ἠθικῆς δυνάμεως γιὰ ν' ἀντιπαραταχθῇ εἰς τοὺς πειρασμοὺς

Σημ.—Ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς μέχρι τοῦδε ἡρμηνεύθησαν εἰς κηρύγματα αὐτοτελῆ αἱ εὐαγγελικαὶ περικοπαί, τὰς ὁποίας ἡ Ἁγία ἡμῶν Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει ὁρίσει διὰ τὰς κατὰ Κυριακὴν Λειτουργίας ὅλου τοῦ ἔτους.

Ἀλλὰ ἡ Εὐαγγελικὴ διδασκαλία δὲν περιορίζεται ὁλόκληρος εἰς τὰς ἐν λόγῳ περικοπάς, τῶν ὁποίων μάλιστα αἱ περισσότεραι ἀφηγοῦνται θαύματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ὑπάρχει πλοῦτος πολὺς καὶ ἀνεκτίμητος εἰς αὐτήν, ἀλλ' ἐπὶ πλέον ὑπάρχουν καὶ διδασκαλίαι εἰς ἄλλας εὐαγγελικὰς περικοπάς, αἱ ὁποῖαι εἶνε κεκρυμμέναι ὑπὸ ἀλληγορικὰς διηγήσεις, ἢ ἔχουν ἐκφρασθῇ ἐν αὐταῖς βραχυλογικῶς. Τοιαῦται διδασκαλίαι, πηγὴ ἀκένωτος δογματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀποκαλύψεως, εἶνε σκόπιμον καὶ ἐπιβεβλημένον νὰ μὴ παροραθοῦν, νὰ μὴ τίθενται κατὰ μέρος ὡς ἄχρηστοι. Ὁ κῆρυξ τοῦ θείου λόγου πρέπει νὰ μὴ περιορίζεται εἰς μόνην τὴν ἑρμηνείαν τῶν πεντήκοντα περικοπῶν τοῦ ἔτους καὶ νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνῃ κάθε ἔτος τὴν ἑρμηνείαν τῆς ὡρισμένης περικοπῆς, ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἱκανὸς νὰ ἐξαγάγῃ νέαν διδασκαλίαν καὶ πρόσθετα ἠθικὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὴν ἰδίαν περικοπήν.

Τὸ ἐκκλησίασμα πρέπει νὰ γνωρίσῃ, ὅσον εἶνε δυνατόν, ὁλόκληρον τὸ Εὐαγγέλιον καὶ νὰ μυηθῇ δεόντως ὑπὸ τοῦ ἱεροκήρυκος εἰς ὅλα ὅσα ἀφοροῦν τὴν πίστιν αὐτοῦ καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του.

Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν θὰ συνεχίσωμεν τὰ κηρύγματα ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης, λαμβάνοντες συστηματικῶς πως τὰ θέματα ἀπὸ τὰ μέρη τῶν Εὐαγγελίων, τὰ ὁποῖα περιέχουν διεξοδικὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος.

Ἓν ἐξ αὐτῶν καὶ ἴσως τὸ ὡραιότερον εἶνε ἡ «Ἐπὶ τοῦ Ὄρους Ὁμιλία».

Εἰς αὐτὴν ὁ Χριστὸς περιέλαβεν ἀφθάστου ὠμορφιᾶς καὶ σπουδαιότητος διδασκαλίας. Ἐξ αὐτῆς δὲ θὰ λάβωμεν τοὺς λεγομένους Μακαρισμοὺς ὡς ἀρχὴν τῆς νέας σειρᾶς τῶν κηρυγμάτων τοῦ Ὀρθοδόξου Παρτηρητοῦ. Τοῦτο δὲ ἔρχεται καὶ φυσικώτερον διότι εἶνε ἡ ἀρχὴ τῆς Ἐπὶ τοῦ Ὄρους Ὁμιλίας.

Ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος εἰς τὸ Ε' κεφ. αὐτοῦ. «Ἰδὼν δὲ (ὁ Ἰησοῦς) τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων:

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μετὰ τοὺς μακαρισμοὺς γίνεται εἰς τὴν Ἐπὶ τοῦ Ὄρους Ὁμιλίαν ἡ συμπλήρωσις τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου. «Οὐκ ἦλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον καὶ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι, εἰδοποιεῖ εἰς αὐτὴν ὁ Σωτὴρ Χριστός.

Ἀλλ' ἡ συμπλήρωσις αὕτη εἶναι τέτοια ὥστε μᾶς δίνει μίαν νέαν διαθήκην, ποὺ τὸ ἀνθρωπιστικόν της ὕψος κανεὶς δὲν εἶχεν ἕως τότε ἐπιχειρήσει νὰ φαντασθῇ.

τῆς ζωῆς, καὶ μὲ εἰλικρινῆ λύπη βλέπει ὅτι ἐφάμαρτα παρασύρεται ἀπ' αὐτούς· ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ἡ ψυχὴ ἀναγνωρίζει πόσο ἀσήμαντες εἶν' ἡ προσπάθειες ἐκ μέρους της εἰς τὸ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Θεόν, μπρὸς στὲς μεγάλες καὶ πολλὲς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτὴν καθημερινῶς· ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ἡ ψυχή, ἀναγνωρίζουσα τὴν σμικρότητά της, εἶνε, σὰν τὸ σπίτι τοῦ πολὺ φτωχοῦ, ἄδεια, ἀλλ' ἄδεια ἀπὸ περηφάνεια, ἐγωϊσμό, περιφρόνησι πρὸς τὲς ἄλλες ψυχὲς τὲς ἀδελφές της, αὐτὸς εἶνε ὁ «π τ ω χ ὸ ς τ ῷ π ν ε ύ μ α τ ι» ὁ πτωχὸς καὶ ταπεινὸς εἰς τὴν ψυχήν.

Ὡς Θεάνθρωπος ὁ Ἰησοῦς ἔβλεπε (ὅσον κανένας μας δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ ἰδῇ) ἕνα ἄπειρον πλοῦτον ἀνεκτίμητον δοσμένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δι' ὅλους μας· πλοῦτον, ποὺ ξεπερνάει ἀσύγκριτα κάθε ἄλλον πλοῦτον τὸν ὁποῖον μποροῦν νὰ δώσουν στὴν ψυχή μας ὅλες ἡ κοσμικὲς εὐκαιρίες τῆς ζωῆς αὐτῆς μαζύ.

Ὁ πλοῦτος αὐτὸς εἶνε ἡ δωρεὰ τῆς Θείας Χάριτος.

Εὑρίσκοντας ὅμως ὁ πλοῦτος αὐτός, ἡ δωρεὰ τῆς Θείας Χάριτος, ἀπησχολημένες σ' ἄλλες ἐκζητήσεις τὲς ἀνθρώπινες ψυχές, ποὺ μένουν ἱκανοποιημένες μὲ τὴν ἰδέα ὅτι εἶνε ἀρκετὰ πλούσιες ἀπὸ γήϊνες ἱκανοποιήσεις, στέκει ἔξω ἀπ' αὐτές. Γι' αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς ἔβλεπε ὅτι πρέπει ἡ ψυχὴ νὰ ἔχῃ φτώχεια κοσμικῶν πλεονοκτημάτων καὶ στέρησιν γηΐνων ἱκανοποιήσεων, ὥστε νὰ εἶνε ἕτοιμη νὰ δεχθῇ τὸν πλοῦτον τῆς Θείας Χάριτος καὶ μάλιστα νὰ τὸν ποθῇ καὶ τὸν ἀναζητῇ. Γιατὶ ὅσον περισσότερον χῶρον κενὸν ἀπὸ ἱκανοποιήσεις γήϊνες ἔχει μία ψυχὴ μέσα της, τόσον περισσότερον πλοῦτον θείας χάριτος μπορεῖ νὰ προσλάβῃ. Καὶ ἀποβλέπων ὁ Σωτὴρ Χριστὸς στὴν βεβαιότητα ὅτι «ὁ ζητῶν εὑρήσῃ» μακαρίζει τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ποὺ ἔχουν στερήσεις μέσα στὴν ψυχή τους καὶ τέτοια φτώχεια, καὶ ζητοῦν τὸν θεῖον πλοῦτον καὶ γίνονται ἄξιες γι' αὐτόν.

Ὁ Φαρισαῖος στὴν προσευχή του, ποὺ ἔκανε πλάγια στὸν Τελώνη μέσα στὸν Ναόν, ἔλεγε στὸν Θεόν: «Σ' εὐχαριστῶ Θεέ, ὅτι δὲν εἶμαι σὰν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἅρπαξ, ἄδικος, μοιχός· ἐγὼ εἶμαι ἐν τάξει, γιατὶ νηστεύω δύο φορὲς τὴν ἑβδομάδα καὶ δίνω μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸ εἰσόδημά μου γιὰ τὸ Ναό σου». Μὰ ἡ αὐτοϊκανοποίησις αὐτή, ποὺ ἔδειχνε στὴν προσευχή του γιὰ τὸν πλοῦτον τῆς ψυχῆς του ὁ Φαρισσαῖος, ἀπὸ εὐσέβεια τάχα καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀγαθότητα, σὰν ξυνισμένο προζύμι φουσκωμένο κι' ἄχρηστο, τοῦ ἐγέμιζε ὅλο τὸ χῶρο τῆς ψυχῆς του, καὶ δὲν ἄφηνε διόλου τόπο νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἐνῷ αὐτὸς εἶχε ἐπὶ τέλους καὶ ἔργα ἀγαθά.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὁ Σωτὴρ Χριστός, ποὺ ἦτο ὁ δωρητὴς τῶν θείων δώρων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸν πλοῦτον τῆς θείας χάριτος, ἐλυπεῖτο ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν χῶρον στὴν ψυχή τους διὰ τὰ δῶρά του αὐτά. Συγχαίρει δὲ καὶ μακαρίζει ἐκείνους, ποὺ ἔχουν φτώχεια ἀπὸ ὅλα τὰ ἐγκόσμια στὴν ψυχή τους καὶ συνεπῶς ἔχουν ἄφθονον χῶρον εἰς αὐτὴν διὰ τὰ θεῖα δῶρα, τὰ ὁποῖα δίνουν τὴν πλουσίαν θείαν συγγνώμην, τὴν ἀγάπην ποὺ νικάει τὸ κάθε τι καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν σωτηρίαν.

Αὐτῶν, τῶν τέτοιων πτωχῶν τῷ πνεύματι, ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Σημ.—Περὶ τοῦ ὅρου «Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν» θὰ κάμω ἰδιαίτερον λόγον ἐκτενῆ εἰς ὁλόκληρον ἄρθρον, διότι ἔχει περισσοτέρας τῆς μιᾶς ἀπόψεις καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποτελέσῃ μέρος μόνον ἑνὸς κηρύγματος.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μέσα στὴ φοβερὴ κλαγγὴ τῶν ὅπλων, ποὺ ἀντηχεῖ στὰ πέρατα κάθε ὠργανωμένου κράτους στὲς ἡμέρες μας, ἔρχεται στὴν ἀκοή μας, σὰν μελῳδία ἀγγέλων ἀπὸ τοὺς οὐρανούς, ἔκκλησις εὐγενῶν ὑπάρξεων πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα νὰ ἐνστερνισθῇ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ περὶ εἰρήνης.

Ὅλοι οἱ αὐτοκαλούμενοι χριστιανικοὶ πολιτισμένοι λαοὶ ὁπλίζονται τρομερά, ἄλλοι γιὰ νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον ἀδελφῶν λαῶν καὶ ἄλλοι διὰ νὰ ἀμυνθοῦν καὶ ἀποφύγουν τὴν ὑποδούλωσιν καὶ καταστροφήν.

Καὶ στὴν παραφροσύνην αὐτὴν τῆς ὁμαδικῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως ζητεῖται, ἀπὸ ὅλους ἐκείνους, ποὺ μπόρεσαν καὶ μποροῦν, νὰ ἰδοῦν καθαρώτερα τὴν θέσιν τοῦ κόσμου στὸ χεῖλος μιᾶς ἀβύσσου, τὸ κατάλληλον μέσον τῆς ἀποφυγῆς ἀπὸ τέτοιο φρικῶδες κατρακύλισμα. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς καλῇ τῇ πίστει προτείνουν θεωρητικῶς λύσεις τῶν κοινωνικῶν καὶ διεθνῶν προβλημάτων διὰ νεωτέρων ἢ παλαιοτέρων φιλοσοφικῶν συστημάτων. Περισσότερον ὅμως ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐποχὴν τῆς Χριστιανικῆς δισχιλιετοῦς περιόδου, σήμερον ἀκούεται τὸ σύνθημα: «Ἐ π ι σ τ ρ ο φ ὴ ε ἰ ς τ ὴ ν δ ι δ α σ κ α λ ί α ν τ ο ῦ Χ ρ ι σ τ ο ῦ.»

Τέτοια κηρύγματα καὶ ἄρθρα εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ ὄχι ἐκκλησιαστικὰς ἢ θρησκευτικάς, ἀλλ' εἰς ἡμερησίας τακτικὰς ἐφημερίδας, ἐγράφησαν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, ἀπὸ ἀρθρογράφους ὄχι ἐκκλησιαστικούς, ἀλλὰ ἀνεγνωρισμένους κοινωνικοὺς ἀρθρογράφους.

Ἕνα ἀπ' αὐτὰ εἶνε καὶ τὸ κατωτέρω ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ «EVENING STAR», WASHINGTON, D.C., τὸ ὁποῖον παραθέτομεν ὁλόκληρον ἐν μεταφράσει.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Στὸ καλύβι ἑνὸς Πολωνοῦ χωρικοῦ, ἕνας Ἀμερικανὸς περιηγητὴς κάποτε εἶδε μιὰν ἄδεια καρέκλα στὸ Χριστουγεννιάτικο τραπέζι. Ἡ καρέκλα ἦταν μικρή, κατάλληλη γιὰ μικρὸ παιδί, καὶ ἐσυμβόλιζε τὴν παρουσία τοῦ Βρέφους Ἰησοῦ ἀοράτου στὸ οἰκογενειακό τους γιορτάρικο τραπέζι. Ἦταν μιὰ πραγματικὰ ὥμορφη ἐκδήλωσις τῆς ἀφοσιώσεως τῆς οἰκογενείας στὸ Θεῖον Βρέφος, ποὺ κατ' ἔτος ὁ κόσμος γιορτάζει τὴ γέννησί του. Γιὰ τὸν πατέρα, μητέρα, γυϊοὺς καὶ θυγατέρες τῆς Πολωνικῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ποὺ εἶχαν συναχθῇ τριγύρω στὸ Χριστουγεννιάτικο τραπέζι, τὸ Βρέφος τῆς Βηθλεὲμ ἦτο παρὸν ὄχι θεωρητικῶς μονάχα. Γι' αὐτούς, καὶ—κατὰ ἕνα παράξενο τρόπο—καὶ γιὰ τὸν φιλοξενούμενόν των ἦτο καὶ τὸ Θεῖο Βρέφος ἕνας μέτοχος στὴ χριστουγεννιάτικη γιορτή. «Μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας», ἔλεγαν ὅλοι, «ἠμποροῦμε νὰ τὸ ἰδοῦμε».

Ἀξίζει ἴσως νὰ ξαναδιηγηθοῦμε αὐτὴ τὴν ἱστορία γιὰ τὰ σημερινὰ Χριστούγεννα. Φαίνεται πῶς σήμερα τίποτε δὲν χρειάζεται πειὸ πολὺ σ' ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ τὴ δύναμι τῆς προσωπικότητος, τὴ διδασκαλία καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ

Σωτῆρος τῆς Ἀνθρωπότητος. Χωρὶς ἄλλο, ἡ ἐπίδρασίς Του ἦταν μιὰ μεγάλη δύναμις στοὺς δέκα ἐννέα αἰῶνες τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ ἐβάδιζε πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἀλλὰ ὡς τώρα δὲν ἔγινε αἰσθητὸ τὸ ὁλοκληρωτικὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς, οὔτε ἀκόμα καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποστολῆς Του. Ὁ πόλεμος ἀκόμα κυριαρχεῖ στὸν πλανήτη μας, ἡ πλεονεξία ἀκόμα διευθύνει τὴ συμπεριφορά μας καὶ τὴ σκέψι μας, ἡ ἁμαρτία καὶ ἡ ἀγωνία ἀκόμα βαραίνουν τὴν ἀνθρώπινη ψυχή. Ἡ χιλιετηρὶς τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἀκόμα δὲν ἀνέτειλε.

Παρ' ὅλα αὐτά, ἡ ἐλπίδα ἐπιζῇ στὲς καρδιὲς ἀναριθμήτων ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ Χριστὸς τὸ Παιδίον εἶναι ἕνας Μικρὸς Ἀδελφός. Τὸ ἀνθρώπινο γένος, χωρὶς νὰ χάσῃ τὸ θάρρος του, λαχταρᾷ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν συναδέλφωσι, γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ Χριστὸς ἐγεννήθηκε καὶ ἀπέθανε.

Ἀληθινὰ ἡ θέλησίς μας γιὰ νὰ δικαιολογήσουμε τὴ θυσία Του καὶ νὰ ἀποδείξουμε ὅτι δὲν ἔγινε αὔτη ματαίως εἶνε σήμερα μεγαλείτερη ἀπὸ ὅ,τι ἦτο ποτὲ σ' ὅλες τὶς ἐποχές, ἀπὸ τὲς τραγικὲς στιγμὲς ποὺ παρέδιδε τὸ πνεῦμα στὸ Σταυρὸ τοῦ Γολγοθᾶ. Οἱ Ἀπόστολοί Του δὲν ἐκήρυξαν μάταια καὶ οἱ Μάρτυρές Του δὲν ἐχάθηκαν ἀνώφελα. Τὰ λόγια των καὶ τὰ πάθη των ἀντηχοῦν στὴ συνείδησι κάθε ζωντανῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, ποὺ δὲν εἶνε πεπωρωμένη. Καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ ἐπαναστάσεις τῶν τελευταίων τριῶν δεκαετηρίδων ἐδίδαξαν τὸν κόσμον, ποὺ εἶχε ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ Χριστοῦ, ἕνα μάθημα τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λησμονηθῇ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ζητεῖ ἐλευθερία, δικαιοσύνη καὶ ἁρμονία. Θέλει πολιτισμὸ καὶ ὄχι χάος· θέλει νόμο καὶ τάξι καὶ ὄχι ἀναρχία· ζητεῖ τὸν οὐρανὸ καὶ ὄχι τὴν κόλασι.

Τὸ πρόβλημα εἶνε τὸ πῶς;

Ἀλλὰ ἡ ἀπάντησις ὑπάρχει. Ὁ Χριστὸς μὲ μιὰ ἀπὸ τὲς ἐντολές του, τὸ «ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», μᾶς δείχνει τὸ δρόμο. Τὰ Χριστούγεννα μὲ τὴν ἀπεριόριστη φιλανθρωπία, μᾶς δίνουν τὴ μέθοδο τῆς ἐπιτυχίας. Ἂν καὶ μιὰ μόνο γενεὰ ἀνθρώπων κρατήσῃ τοὺς κανόνας τῆς τιμιότητος, ἀνιδιστελείας, ἀνοχῆς καὶ τοῦ ἐλέους, πράγματα τὰ ὁποῖα ἡ κοινωνία ἤδη ἐπαγγέλλεται μόνον κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων, τὸ πρόβλημα λύεται μιὰ γιὰ πάντα. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς δὲν εἶνε ἀκατόρθωτη. Τὴν ἐπραγματοποίησαν χιλιάδες ἀτόμων μέσα στὴν ζωήν των. Ἠμπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῇ ἀπὸ κάθε ὀπαδὸν τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἀφήσῃ τὰ πάντα καὶ θὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἶνε ἀρκετὴ δόσις ταπεινοφροσύνης, ὥστε νὰ προσπαθήσῃ νὰ ζήσῃ κανεὶς σύμφωνα μὲ τὰ ἰδανικὰ ποὺ ἔχουν ἀναγνωρισθῇ παγκοσμίως. Ἂν αὐτὴ ἡ ἀρετὴ μπορῇ νὰ καλλιεργηθῇ γενικὰ καὶ ἱκανοποιητικά, ἡ τελικὴ νίκη, ποὺ τώρα τελευταῖα τὴν ἐπιθυμοῦμε τόσο θερμὰ καὶ γενικά, θὰ κατορθωθῇ. Τὴν ὑποχρέωση αὐτὴ ἔχουν τόσο τὰ ἄτομα ὅσο καὶ τὰ ἔθνη.

Τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1936 εἶνε μιὰ εὐκαιρία κατάλληλη, ὅπως ἐπιβληθῇ ὁ Χριστὸς καὶ ἡ πίστις Του. Αὐτὸς κρούει κάθε θύρα, καὶ φέρνει τὴν εὐλογία Του σὲ κάθε οἰκογένεια, ποὺ εἶνε πρόθυμη ν' ἀνοίξῃ τὶς πύλες τοῦ σπιτιοῦ καὶ Τὸν ἀφήσῃ νὰ εἰσέλθῃ. Ἑτοίμασε λοιπὸν τὴ θέσι Του στὸ τραπέζι, φέρε κοντὰ τὴν καρέκλα Του, χαιρέτισέ Τον μὲ χαρὰ καὶ κράτησέ Τον μαζί σου γιὰ πάντα! Ὁ Πολωνὸς χωρικὸς Τὸν ἐδέχθηκε στὸ ὄνομα τοῦ Πλάστη του, καὶ ὁ Ἀμερικανὸς γείτονάς του πρέπει νὰ κάμῃ τὸ ἴδιο.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἔχετε βέβαια ὅλοι σας ἕνα μεγάλο παράπονο, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, πῶς τὰ παιδιὰ δὲν δείχνουν προθυμία στὸ νὰ μάθουν κάτι τι Ἑλληνικό.

Αὐτὸ ἦταν καὶ γιὰ μένα ἡ πρώτη μεγάλη ἀπελπισία ποὺ ἐδοκίμασα στὸ ἐδῶ Ἑλληνικὸ σχολειό. Συνηθισμένη ἀπὸ τὰ Ἑλληνόπουλα στὴν Πατρίδα μας, ποὺ τὰ συγκινοῦσε καὶ τὰ ἐνθουσίαζε ἕνα ὥμορφο ποίημα, ἕνα μάθημα ἀπ' τὴν Ἱστορία, ἕνα μαρτύριο κάποιου ἥρωος τῆς ἱστορίας μας, ἄρχισα μὲ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ μὲ τὴν ἴδια ρητορικὴ ἔξαψι νὰ διδάσκω καὶ στὸ ἐδῶ σχολειὸ τὰ μαθήματα τῆς ἱστορίας. Ἀλλοίμονο ὅμως! κανένα βλέμμα παιδικὸ δὲν εἶδα νὰ σπινθηροβολήσῃ, κανένα παιδὶ δὲν ἄκουσα νὰ μοῦ κάμῃ μιὰ ἐρώτησι, κανένα θαυμασμὸ δὲν εἶδα ἐκ μέρους τῶν παιδιῶν. Εἰς μάτην ἔδινα στὴ φωνή μου τὸν πιὸ ἐνθουσιώδη τόνο, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ συναρπάσῃ τοὺς μαθητάς μου· εἰς μάτην ἐξιδανίκευα καὶ τὴν τελευταία μικρὴ λεπτομέρεια! Τελειώνοντας τὸ μάθημα καὶ προσθέτοντας τὴν ἡμερομηνία γιὰ τὴν ἐπέτειο μιᾶς ἱστορικῆς μας δόξας, ἔπερνα πάντα τὴν ἐρώτησι: «Ἔχομε Γκρὴκ σκοὺλ ἐκείνη τὴν ἡμέρα;» Αὐτὸ δηλαδὴ ἦταν τὸ μόνο ποὺ χάραζε ἡ διδασκαλία μου στὴν ψυχὴ τῶν παιδιῶν. Τὸ νὰ ἐξασφαλίσουν μιὰ μέρα ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸ ἄχθος αὐτὸ ποὺ λέγεται «Γκρὴκ σκούλ»....

Πλήν, ἂς μὴ τὰ ἀδικοῦμε τὰ παιδιὰ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ δική μας θέλησι, ἀπὸ τὴ δική μας προσπάθεια καὶ ὑπομονή, τὸ νὰ ξυπνήσωμε στὴν ψυχή τους τὴν ἀγάπη γιὰ κάθε τι Ἑλληνικό.

Τὴν καλὴ ἀρχὴ ἔχει κάμει ἡ μητέρα ἀπὸ τὸ σπῆτι. Γιατὶ νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια, ἡ Ἑλληνίδες μητέρες τῆς Ἀμερικῆς εἶναι σωστὲς ἡρωΐδες ποὺ παλεύουν μὲ τὸ περιβάλλον μέσα στὸ ὁποῖο ζοῦν τὰ παιδιά τους, καὶ μὲ τόσους κόπους καὶ τόσες δυσχέρειες ἔχουν ἐπιτύχει τόσα πολλά! Ἂς συνεχίσωμε ἐμεῖς τὸ ἔργο τους στὸ σχολειό, ὑποδεχόμενοι τὰ παιδιὰ ποὺ μᾶς στέλνουν. Τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἔχουν αἷμα Ἑλληνικό, ἔχουν κληρονομήσῃ ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους τὸ πατριωτικὸ καὶ θρησκευτικὸ συναίσθημα, ποὺ ἀσφαλῶς θὰ ξυπνήσῃ ἂν τὸ καλλιεργήσουμε. Ὅλη ἡ ἀδιαφορία τῶν μαθητῶν μας, ποιὸς ξέρει ἂν μιὰ μέρα δὲν μεταβληθῇ σὲ μιὰ ἀπέραντη ἀγάπη γιὰ κάθε τι ποὺ ἔχει γεννήσει ἡ ἀγαπημένη μας Ἑλλάδα, ἀρκεῖ νὰ ἐργασθοῦμε κατάλληλα καὶ ἐμεῖς.

Παραβλέποντες καὶ πάλιν τὴν περιαυτολογίαν μου, ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς καυχηθῶ πῶς καὶ αὐτὸ τὸ μειονέκτημα τῶν παιδιῶν τὸ κατεπολέμησα ὅσο μοῦ ἦταν δυνατό, καὶ ἐπέτυχα τόσο πολύ, ὥστε σήμερα τὰ παιδιά μου θὰ προτιμήσουν χίλιες φορὲς νὰ τραγουδήσουν ἕνα κλέφτικο Ἑλληνικὸ τραγοῦδι παρὰ ἕνα πολὺ ἀγαπητό τους Ἀμερικανικό. Τὴν ἐπιτυχία μου αὐτὴ τὴν ἔχω ἐξαγοράσει μὲ τὶς μεγαλύτερες θυσίες, ποὺ μοῦ ἦταν δυνατὸ νὰ κάμω. Φθάνει νὰ σᾶς πῶ πῶς μετὰ τὸ μάθημα ἔμενα τρεῖς ὁλόκληρες ὧρες στὸ σχολειὸ καὶ ἐγύριζα στὸ σπῆτί μου στὶς 10 ἢ 11 τὴ νύκτα.

Μετὰ τὸ μάθημα, ἐμάζευα τὰ παιδιὰ στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ σχολειοῦ καὶ παίζοντάς τους μανδολῖνο, τὰ ἔβαζα νὰ χορεύουν στὴν ἀρχή, ὅ,τι ἤθελαν ἐκεῖνα, κατόπιν ὅ-

μως ἦσαν ὑποχρεωτικοὶ οἱ Ἑλληνικοί μας χοροὶ σὲ μεγάλη ποικιλία. Ἐκάναμε δηλαδὴ μετὰ τὸ μάθημα ἕνα ξεκουραστικὸ παιδικὸ «γλέντι» τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ποικίλουν τὰ παιδιά. Ὅποιο παιδὶ μποροῦσε ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀπαγγείλῃ ἕνα Ἑλληνικὸ ποίημα καὶ ἔπρεπε νὰ τραγουδήσωμε ὅλοι μαζὺ πολλὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια. Τὴν ἀγάπη, δηλαδή, γιὰ τὴ μακρυνή τους Πατρίδα ἄρχισα νὰ τὴ φυτεύω στὴν καρδιά τους μεταχειριζομένη ὡς μέσον τὸ χορὸ καὶ τὸ τραγοῦδι, ποὺ κατὰ φυσικὸ λόγο τέρπει τὰ παιδιά. Ἐννοεῖται πῶς κάθε φορὰ ποὺ τοὺς ἐδίδασκα ἕνα καινούριο Ἑλληνικὸ τραγοῦδι, ἀνέλυα προηγουμένως κάθε λέξι του, τοὺς ἐξιστόριζα μιὰ ὁλόκληρη ζωὴ ἀπὸ ἕνα δροσερό μας Ἑλληνικὸ χωριὸ καὶ ἐζωγράφιζα μὲ τὰ πειὸ φανταχτερὰ λόγια μιὰ πράσινη ραχούλα τῶν βουνῶν μας, ποὺ λιμέριαζαν σ' αὐτὴ τὰ παλληκάρια καὶ πάντα στὸ τέλος ἐπρόσθετα: «Νὰ γι' αὐτό, παιδιά, τὴν ἀγαποῦν καὶ τὴ θαυμάζουν ὅλοι οἱ ξένοι τὴν Ἑλλάδα μας.»

Ὕστερα ἀπὸ τὴν προπαρασκευὴ αὐτὴ κι' ἀπὸ τὴν τόση ἐπιμονή μου, ἔγεινε γιὰ μένα πολὺ εὔκολο τὸ μάθημα ὄχι μόνο τῆς ἱστορίας ἀλλὰ καὶ τῆς γεωγραφίας. Τὰ παιδιὰ εἰς τὸ ἑξῆς μοῦ ἔκαναν τόσες ἐρωτήσεις γεμᾶτες ἀπὸ ἐνδιαφέρον, ἰδίως στὴν ἕκτη τάξι ποὺ εἶχα μαθητὰς 17 ἐτῶν καὶ μαθητρίας τὸ ἴδιο. Σᾶς ἀναφέρω μάλιστα καὶ τὸ ἑξῆς: Κάποιο βράδυ βρήκαμε στὴν ἀνάγνωσι τὴ φράσι τοῦ Αἰσώπου «οὐ σὺ μὲ λοιδορεῖς ἀλλ' ὁ τόπος». Ὅταν τὴν ἐξήγησα στὰ παιδιὰ καὶ ἐζήτησα κατάλληλα τὴν ἐφαρμογή της, ἕνας μαθητὴς τὸ ἐφήρμοσε εἰς τοὺς σκλαβωμένους λαούς, ποὺ ὁ κατακτητὴς εἰμπορεῖ νὰ λοιδορῇ ἀτιμώρητα τὸ σκλάβο· καὶ ὁ σκλάβος λέει μέσα του «οὐ σὺ μὲ λοιδορεῖς ἀλλ' ὁ τόπος». Καὶ ὅταν ὁ μαθητὴς τὸ ἐφήρμοσε ἔτσι μέσ' στὴ σκέψι του, μοῦ εἶπε: «Στὰ Δωδεκάνησα καὶ στὴ Βόρειον Ἤπειρον μποροῦν νὰ τὸ ποῦν στοὺς Ἰταλοὺς καὶ στοὺς Ἀλβανούς.

Σᾶς ἀφήνω νὰ ἔλθετε στὴ θέσι μου καὶ νὰ φαντασθῆτε τὴ χαρά μου! Οἱ μαθηταί μου ἄρχιζαν μαζύ μου συζήτησι καὶ μοῦ ἔκαναν ἐρωτήσεις γιὰ κάθε τι ποὺ ἐπεσκέφθηκα καὶ εἶδα στὴν Ἑλλάδα, μοῦ ἐξέφραζαν δὲ μὲ τὴν πιὸ χαριτωμένη παιδικὴ ἀφέλεια τὸν πόθο τους νὰ ἐπισκεφθοῦν κι' αὐτοὶ στὴν Ἑλλάδα μας ὅλα αὐτὰ τὰ ὡραῖα πράγματα.

Θέλω ἀκόμη νὰ σᾶς προσθέτω καὶ τὸ ἑξῆς: Γιὰ νὰ αἰσθητοποιήσω τὶς ἐθνικές μου θεωρίες, ἔρραψα στὶς μαθήτριές μου ὡραῖες ἐθνικὲς φορεσιὲς καὶ τὶς ἠγάπησαν τόσο πολὺ καὶ ἔγεινε μ' αὐτὲς τόση προπαγάνδα, ὥστε κάποια μέρα δυὸ κορίτσια ἀπὸ ἄλλο σχολειὸ μὲ βρῆκαν στὸ δρόμο μὲ μιὰ μαθήτριά μου ποὺ τὴ γνώριζαν καὶ μὲ ρώτησαν μὲ τὴν πειὸ ἐκφραστικὴ λαχτάρα «Ἂν ἔρθωμε στὸ σχολειό σου μποροῦμε νὰ ἔχωμε καὶ μεῖς τέτοιες φορεσιές;»

Καὶ τελειώνω μὲ μιὰ ἀκόμη εὐχάριστη πληροφορία. Τὰ παιδιὰ τῆς πέμπτης καὶ ἕκτης τάξεως κάποια μέρα—ἴσως ἐκ συνεννοήσεως γιὰ νὰ μ' εὐχαριστήσουν—εἶχαν σχεδιάσει ὅλα κάτω ἀπὸ τὴν ἀντιγραφή τους μιὰ χρωματισμένη Ἑλληνικὴ σημαία. Ὅταν τὴν εἶδα, ἔδειξα μεγάλη χαρὰ γιὰ νὰ τὰ ἱκανοποιήσω καὶ ἐζήτησα νὰ σχεδιάσουν στὸ πλάϊ της καὶ μιὰ Ἀμερικανική.

Τὸ ἔκαμαν μὲ μεγάλη—καταλαβαίνετε βέβαια—εὐχαρίστησι καὶ εἶμαι βεβαία πῶς ἡ προτροπή μου αὐτὴ μὲ ἔκαμε νὰ κερδίσω ἀρκετὸ ἀκόμη μέρος ἀπ' τὴν ἀγάπη τους.

Α. Τ.

Σημ. Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ.

Ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ἐκπαιδευτικὰ ἄρθρα τῆς Διδασκαλίσσης Α. Τ., εἶνε πρακτικὰ καὶ ὠφελιμώτατα διὰ τοὺς καὶ τὰς συναδέλφους της, τὸ διδακτικὸν δηλ. προσωπικὸν τῶν Κοινοτικῶν μας σχολείων ἐν Ἀμερικῇ.

Ἰδιαιτέρως ὅμως μεγάλης σημασίας θεωροῦμεν τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, μὲ τὸ ὁποῖον δείχνει ἡ ἀρθρογράφος ὅτι ἐνεβάθυνε πολὺ σοβαρὰ εἰς τὸ ἔργον της ἐν Ἀμερικῇ.

Πολλὲς φορὲς ἐτονίσαμεν καὶ εἰς τὸ Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τοῦ Ἀν. Ἐκπ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀνεπτύχθη ἐπαρκῶς, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Ἑλλην. Σχολείου ἐν Ἀμερικῇ δὲν εἶνε τὸ νὰ μάθουν τὰ παιδιά μας πρωτίστως ὀρθογραφικοὺς κανόνας καὶ νὰ κλίνουν ὀνόματα καὶ ρήματα. Ἕνας τέτοιος σκοπὸς θὰ ἦτο δολοφονία τῆς Ἑλληνορθοδόξου ἰδεολογίας· θὰ ἦτο χάσιμο ἄσκοπο χρόνου καὶ χρήματος· θὰ ἦτο πατριδοκαπηλεία ἀσυγχώρητος.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ μας Σχολείου στὴν Ἀμερικὴ εἶνε τὸ νὰ ἀποκτήσουν τὰ παιδιά μας ψυχὴν Ἑλληνικήν, νὰ ἐνθουσιάζωνται μὲ κάθε τι ὑγιὲς ἑλληνικόν, νὰ αἰσθάνωνται ὑπερηφάνειαν νὰ λέγωνται ἑλληνόπαιδα, νὰ χαίρουν στὲς ἐθνικές μας χαρὲς καὶ νὰ λυποῦνται στὲς ἐθνικές μας λύπες καὶ νὰ κάμουν ἀμιγεῖς οἰκογένειες.

Ἡ κλίσις ὀνομάτων καὶ ρημάτων καὶ ἡ λεπτολόγος ἄσκοπος ὀρθογραφίαι ποὺ θὰ μᾶς ἔτρωγαν, ὅπως ἔως προχθές, τὸν πολύτιμον χρόνον τοῦ μαθήματος τῶν ἀπογευματινῶν μας σχολείων, εἶνε πράγματα ἐπιζήμια, ἂν δὲν στηρίζωνται εἰς τὸ Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσες ποὺ δὲν αἰσθάνονται μέσα τους καὶ δὲν ἔχουν μέσα τους τίποτε καλύτερον, Ἑλληνικώτερον, προπαγανδιστικώτερον νὰ βάλουν στὴν ψυχὴ καὶ σκέψι τῶν παιδιῶν μας, παρὰ μόνον κλίσιν ὀνομάτων, ὀρθογραφίαν καὶ γενικῶς ἀεροκοπάνισμα γραμματικῆς, πρέπει νὰ παραμερίσουν ἢ νὰ παραμερισθοῦν ἀπὸ τὸν ἱερὸν βωμὸν τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἰδεολογίας μας.

Συγχαίρομεν θερμότατα τὴν ἀρθρογράφον, ὄχι μόνον δι' ὅσα γράφει, ἀλλά, πρὸ παντός, δι' ὅσα ὡς διδασκάλισσα ἐφαρμόζει στὸ πρόγραμμα τῆς ἐργασίας αὐτῆς καὶ εὐχόμεθα ὅλοι οἱ διδάσκαλοι νὰ ἐφαρμόσουν τέτοιο πρόγραμμα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης Σελίδος)

τε χρόνια πολεμῶντας ἀδιάκοπα δὲν ἠττήθηκε ποτέ, τὸν ἀνεκήρυξε «Μέγαν».

Σ' αὐτὴ τὴν ψυχοσύνθεσι στηρίχθηκε καὶ ἡ τέχνη, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωγραφικὴ ἢ ἁγιογραφία.

Ἡ Βυζαντινὴ ἁγιογραφία, ποὺ ἀπηθανάτισε τοὺς ἠθικοὺς αὐτοὺς θριάμβους τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου, συνώψισε τὲς εἰκόνες του κυρίως στὰ ἑξῆς θέματα.

α'.) Ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος πειραζόμενος ὑπὸ τῶν δαιμόνων.

β'.) Ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος τυπτόμενος ὑπὸ τῶν δαιμόνων.

γ'.) Ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος φεύγων εἰς τὴν ἔρημον.

δ'.) Ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος ἐπιτιμῶν τὰ θηρία.

ε'.) Ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος ὁδηγούμενος ὑπὸ λέοντος.

στ'.) Ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος ἰᾶται τοὺς δαιμονιζομένους. κλπ.

Εἰς δὲ τὴν ἁγιογραφίαν τῆς Δύσεως, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀναγεννήσεως, ὁπότε ἡ ἁγιογραφία δίνει μόνον τὰ θέματα σὲ μία ρεαλιστικὴ ζωγραφικὴ μὲ ἐπίδειξι τοῦ γυμνοῦ καὶ μὲ φαντασία, ποὺ ἀχαλίνωτα ὀργᾶ, οἱ πειρασμοὶ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου παριστάνονται, ἀπὸ τὴ μία συμβολικὰ κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη πολὺ ἀνθρώπινα.

Ἔτσι στὸν πίνακα τοῦ Τιντορέτο ἀντὶ νὰ πειράζουν οἱ διάβολοι τὸν Μέγαν ,Αντώνιον, εἶνε μία ὑπερβολικὰ ἔξωμος γυναῖκα· κι' ὁ Παῦλος Δελαρὼς ἁγιογράφησε τὸν Μέγαν ἐρημίτην γέροντα πειραζόμενον ἀπὸ πέντε νέες γυναῖκες, εἰς ἄλλους δὲ πίνακας πλάγια στὸν μέγαν Ἀντώνιον εἶνε ἕνα γουρούνι, συμβολισμὸς τῆς φιληδονίας, ποὺ τὸν πειράζει συνεχῶς ἐπίμονα, γρυλλίζοντας στὴ σκέψι του φοβερά.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον τεῦχος)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὸ Φανάριον, κέντρον θρησκευτικὸν ἀνώτατον τῆς Ὀρθοδοξίας, αἰσθάνεται τὰς Ἁγίας Μεγάλας Ἑορτὰς μὲ τὴν βαθεῖαν συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς του καὶ πανηγυρίζει αὐτὰς μὲ τὸ πρωτόκολλον τῶν πορφυρογεννήτων.

Ὀλίγον μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῶν παρελθόντων Χριστουγέννων ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βενιαμὶν ὁ Α΄. ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν, περιστοιχούμενος ὑπὸ Ἁγίων Συνοδικῶν καὶ ὀφφικιούχων Ἱερέων καὶ Διακόνων τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, ἐν μέσῳ πανταχόθεν τῆς Πόλεως συρρεύσαντος πλήθους.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον ἀνεγνώσθη ἡ νενομισμένη Πατριαρχικὴ Προσφώνησις, εὐχετήριος ἐπὶ τῇ Γεννήσει τοῦ Κυρίου καὶ τῷ νέῳ ἔτει.

Αὐτῇ δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Χριστουγέννων ὑπέβαλον αὐτοπροσώπως τὰ σέβη των οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μητροπολῖται καὶ Ἐπίσκοποι, οἱ ὀφφικιάλοι, ἐπίσημα πρόσωπα, ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Ἑνοριῶν καὶ πλεῖστοι ὁμογενεῖς. Διὰ τηλεγραφημάτων δὲ καὶ ἐπιστολῶν οἱ Πατριάρχαι, Πρόεδροι τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, Μητροπολῖται καὶ ἀρχηγοὶ Κρατῶν ὑπέβαλον Αὐτῷ τὰς εὐλαβεῖς χαιρετιστηρίους των εὐχάς.

Ἐπὶ δὲ τῷ νέῳ ἔτει ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ μετὰ τῶν Ἁγίων Συνοδικῶν τόσον κατὰ τὸν Ἑσπερινόν, ὅσον καὶ κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν, μεθ' ἣν ἐπηκολούθησε δεξίωσις ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Πατριαρχῶν.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Κάλλιστος ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἑσπερινὸν βοηθούμενος ὑπὸ ὅλων τῶν Ἱερέων τοῦ Σικάγου εἰς τὸν Ἱερ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Σικάγου. Ἱερούργησε δὲ καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Τὴν 6ην Δεκεμβρίου ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σικάγου εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὴν δὲ πρωΐαν ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον.

Τὴν 12 Δεκεμβρίου, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν ἐν Πούλμαν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν βοηθούμενος ὑφ' ὅλων τῶν Ἱερέων καὶ τὴν πρωΐαν ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

Τὴν 13ην Δεκεμβρίου ἱερούργησεν εἰς τὸν .Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἔνθα ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀειμνήστων Βασιλέων καὶ τῶν ἐσχάτως ἀποβιωσάντων Πρωθυπουργῶν, ἐν ᾧ ὡμίλησε καταλλήλως.

Τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου ἱερούργησεν εἰς τὴν ἀρτισύστατον Κοινότητα Χάμμοντ, Ἰνδ. ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν γενναιοδωρίαν τῶν ἐνοριτῶν εἰς τὸν ἀρξάμενον ἔρανον εἰς ὃν εἰσεπράχθησαν 3,600 δολλ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἀγορὰν Ἐκκλησίας.

Τὴν 25ην Δεκεμβρίου, ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, ἱερούργησεν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Σικάγου καὶ ἐκήρυξε καταλλήλως.

Τὴν 27ην Δεκεμβρίου ἱερούργησεν εἰς τὸν Ἱερ. Ναὸν Ἁγίου Ἀνδρέου, ἔνθα ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Ἀλεξάνδρου Παπαναστασίου δι' ὃν εἶπε τὰ δέοντα.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, κατόπιν εὐλαβοῦς προσκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἐντ. Δ. Συμβουλίου τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Κοινότητος τοῦ «Ἁγίου Ἐλευθερίου», ἐτέλεσεν ἐν αὐτῇ τὴν Θ. Λειτουργίαν τῇ 20ῇ παρελθόντος Δεκεμβρίου, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱερατ. Προϊσταμένου Αἰδ. Β. Παπανίκα, τοῦ Αἰδ. Δ. Μπούρα κα τοῦ Ἱερολ. Θ. Κοκκινάκη. Κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν Τιμίων Δώρων ἐμνημόνευσε τοῦ ἀειμνήστου Ἐλευθερίου Βενιζέλου, εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς Ἱ. Μυσταγωγίας ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον. Παρίσταντο ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ κ. Ν. Τσερέπης, Γ. Πρόξενος, καὶ πυκνὸν Ἐκκλησίασμα.

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Γράφουσιν ἡμῖν:

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΝ ΝΑΟΝ

Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τοῦ Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναοῦ Νέας Ὑόρκης, εἶχε τὴν εὐγενῆ ἔμπνευσιν νὰ διοργανώσῃ τῇ 1ῃ Δεκεμβρίου π. ἔ. δεξίωσιν πρὸς τιμὴν τῆς κ. Σαλταφέρα διελθούσης ἐκ Νέας Ὑόρκης μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς κ. Σπυρίδωνος Σαλταφέρα, προσωπάρχου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Προσεκλήθησαν τὰ Φιλόπτωχα Τμήματα Νέας Ὑόρκης, τὰ Μέλη καὶ αἱ φίλαι τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος. Οὕτως ἡ περικαλλὴς αἴθουσα τῶν συγκεντρώσεων τοῦ Ναοῦ ἦτο κατάμεστος ἀπὸ κεκλημένους, τοὺς ὁποίους ἐδεξιοῦντο ἡ Πρόεδρος κ. Μέλισσα Βλασσοπούλου καὶ αἱ συνάδελφοι αὐτῆς. Τὸν σεβαστόν μας Ἱεράρχην ἀπουσιάζοντα ἀνεπλήρωσεν ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Πανοσιολογιώτ. Ἀρχιμαν, Ἀθηναγ. Καβάδας, ὅστις καὶ προσεφώνησε καταλλήλως. Ὁμιλητὴς τῆς ἡμέρας ἦτο ὁ κ. Ἠλίας Τζαννετῆς μὲ θέμα: «Ἡ Γυνὴ καὶ ἡ θέσις αὐτῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων». Τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν ἀντεπροσώπευσεν ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ κ. Λ. Καλβοκορέσης.

ΑΠΟ ΤΟ WHEELING, W. VA.

Μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας διεξήχθη ἡ Ἑορτὴ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν «Ἡ Ἀρετή», ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τὴν 19ην Νοεμβρίου. Προσῆλθεν ὁλόκληρος ἡ Κοινότης καὶ ὅλοι ἔμειναν κατενθουσιασμένοι μὲ τὴν ἐπικρατήσασαν τάξιν καὶ τὰς περιποιήσεις τῶν Κυριῶν τῆς Ἀδελφότητος. Ἐχορεύθησαν ἐθνικοὶ χοροὶ τὰ δὲ Ἑλληνικὰ ἄσματα κατενθουσίασαν ὅλους, διότι τοὺς μετέφεραν εἰς τὴν μακρυνήν, ἀξέχαστον καὶ ἀγαπητήν μας πατρίδα. Ἐπίσης ἐκληρώθησαν διάφορα λαχεῖα, δῶρα εὐγενῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ ἔργου τῆς Φιλοπτώχου. Τοῦτο δὲ ἐβοήθησε πολὺ εἰς τὸ νὰ συλλεγῇ ἀρκετὸν χρηματικὸν ποσόν.

ΑΠΟ ΤΟ DAYTON, OHIO

Ἡ ἀπὸ πενταετίας εὐδοκίμως δρῶσα ἐν τῇ Κοινότητι ἡμῶν Φιλόπτωχος Ἀδελφότης «Ἡ Σωτηρία» ἑώρτασεν ἐφέτος τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ INDUSTRIAL BUILDING. Ὡμίλησεν ἐν ὀλίγοις ἡ Πρόεδρος κ. Εὐφροσύνη Ζωναρᾶ καὶ ὁ Αἰδ. Ι. Βουρνάκης καὶ ἀκολούθως διεξήχθη πρόγραμμα εὐρὺ χάριν τῆς Κοινότητος. Ἐπειδὴ ἡ κατάστασις ἐβελτιώθη καὶ τὸ ἔργον τῆς φιλανθρωπίας περιωρίσθη, ἡ Ἀδελφότης ἐθεώρησε καλὸν νὰ διαθέσῃ μέρος τῶν ἐσόδων διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας. Διὰ προσφορᾶς συνήχθησαν ἀρκετὰ χρήματα καὶ ἠγοράσθησαν ἓν ἀργυροῦν Εὐαγγέλιον, δισκοπότηρον μὲ τὰ ἐξαρτήματα ἐπίσης ἀργυροῦν καὶ εἷς χρυσοκέντητος Ἐπιτάφιος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

2α Ἰανουαρίου, 1937

Πρὸς τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερατικοὺς Προϊσταμένους καὶ τὰ Ἐντιμότατα Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀγαπητά,

Δὲν παύομεν σκεπτόμενοι τὴν πρόοδον τῶν ἀγαπητῶν ἡμῶν Κοινοτήτων. Ἡ δὲ βελτίωσις καὶ σταθερὰ ἐξασφάλισις τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν ἀποτελεῖ ἕνα τῶν ζωηροτέρων ἡμῶν πόθων καὶ προσπαθειῶν.

Ἀλλὰ καὶ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνάς σας γνωρίζομεν καλῶς καὶ βαθύτατα ἐκτιμῶμεν τὰς ἀγρυπνίας σας καὶ τὰς καθημερινὰς ἐκστρατείας, ὅπως ἀνταποκρίνησθε πρὸς τὰς τόσας ὑποχρεώσεις τῆς διοικήσεως ὑμῶν.

Ἐν τούτοις τὸ φάσμα τῆς οἰκονομικῆς ἀνεπαρκείας τῶν Κοινοτήτων ἡμῶν εὑρίσκεται συνεχῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας καὶ ἡμῶν.

Τοῦτο δὲ συμβαίνει:

1.) Διότι δὲν ἐφηρμόσθησαν πανταχοῦ καὶ πάντοτε αἱ ὁδηγίαι καὶ τὰ οἰκονομικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ὑπεδείχθησαν ὑμῖν παρὰ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς δι' ἐγκυκλίων ἐπανειλημμένων.

2.) Διότι δὲν ἐπεκράτησεν ἀκόμη εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας τὸ αὐτὸ ἑνιαῖον οἰκονομικὸν σύστημα.

3.) Διότι οὔτε καὶ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Κοινότητα διατηρεῖται πάντοτε τὸ ἴδιον οἰκονομικὸν σύστημα, ἀλλὰ μεταβάλλεται ἀπὸ τὰ κατὰ καιροὺς Συμβούλια ἀδιακόπως.

Ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη, ἀγαπητοί, νὰ κατανοηθῇ ἀπὸ ὅλους, ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῶν Κοινοτήτων τότε μόνον θὰ ὀρθοποδήσωσι καὶ θὰ καταστῶσι σταθερά, ὅταν ἐφαρμόσωμεν καὶ ἡμεῖς συστήματα οἰκονομικὰ πάγια καὶ δοκισμαμένα ἀπὸ τὴν πεῖραν.

Καὶ πρέπει ἐπίσης νὰ κατανοηθῇ, ὅτι τὰ οἰκονομικὰ μιᾶς Κοινότητος δὲν δύνανται νὰ στηρίζωνται εἰς τὰ δικαιώματα ἀπὸ Ἱερὰ Μυστήρια καὶ διαφόρους ἄλλας Ἱεροπραξίας, οὔτε εἰς ἐκδρομὰς καὶ χοροεσπερίδας.

Διὰ τοῦτο ἐπαναλαμβάνοντες ὅ,τι ὑπεδείξαμεν ὑμῖν δι' ἐγκυκλίων προηγουμένων, σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν.

α'. Ὅπως καταγράψητε ὅλους τοὺς Χριστιανούς σας καὶ καταστήσητε αὐτοὺς μέλη ἐνεργὰ τῆς Κοινότητος ὑμῶν.

β'. Ὅπως εἰσπράττητε τακτικῶς τὰς συνδρομάς των καὶ εἰς περίπτωσιν καθυστερουμένων προσπαθῆτε νὰ εἰσπράξητε αὐτὰς ὅταν παρουσιάζηται εὐκαιρία.

Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἔξω τῆς τιμῆς νὰ συντελῇ εἰς τὴν συντήρησιν καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ νὰ εἶναι κανεὶς Σύμβουλος ἢ ὑπάλληλος τῆς Κοινότητος, πρέπει νὰ καταβάλλῃ τακτικὰ τὴν συνδρομήν του.

Διὰ νὰ δύναταί τις νὰ τελέσῃ ἱεροπραξίαν τινά, πρέπει νὰ εἶναι ἐν τάξει μὲ τὸ Ταμεῖον τῆς Κοινότητος ὑμῶν.

Ἐξαιροῦνται πάντοτε οἱ ἀποδεδειγμένως ἄποροι καὶ οἰκονομικῶς στενοχωρημένοι.

Κανένα δὲν δύνασθε νὰ δέχησθε ἀπὸ ἄλλην Κοινότητα δι' Ἱεροπραξίαν, ἂν δὲν παρουσιάσῃ ὑμῖν ἀπόδειξιν τῆς Κοινότητός του, ὅτι εἶναι ἐν τάξει μετ' αὐτῆς.

Κρατήσατε ἰσότητα καὶ δικαιοσύνην πρὸς ὅλους.

Κατηχήσατε τοὺς Χριστιανοὺς ἡμῶν περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἀπέναντι τῆς Κοινότητος καὶ Ἐκκλησίας. Ἔχομεν πολὺ καλοὺς Χριστιανούς, δυναμένους νὰ διαπαιδαγωγηθοῦν εὐκόλως. Ἐκδηλώνετε πρὸς αὐτοὺς συνεχῆ ἐνδιαφέρον, ἀγάπην, προστασίαν καὶ ὑποστήριξιν εἰς τὰ ζητήματά των.

Ἄλλο σύστημα οἰκονομικόν, τοῦ ὁποίου τὴν ἐφαρμογὴν σᾶς συνιστῶμεν θερμῶς, εἶναι τὸ σύστημα τῶν φακέλλων.

Θὰ ἠδύνασθε νὰ ἐφαρμόσητε αὐτὸ ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου νέου ἔτους θέλετε παραδίδει εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς οἰκογενειάρχας καὶ τοὺς μὴ οἰκογενειάρχας Ἕλληνας Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, κατοίκους καὶ ἐργαζομένους εἰς τὴν Κοινότητα καὶ τὰς Παροικίας ὑμῶν, κυτία τὰ ὁποῖα περιέχουσι πεντήκοντα δύο (52) φακέλλους, διὰ τὰς 52 Κυριακὰς τοῦ ἔτους, ὡς καὶ ἐπιστολὴν κατὰ τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον.

2) Εἰς τὰς οἰκογενείας θὰ ἀφήσητε κυτία μὲ φακέλλους χωριστὰ διὰ τὸν ἄνδρα, διὰ τὴν σύζυγον καὶ διὰ τὰ τέκνα των μέχρις ἡλικίας δέκα ἐτῶν.

3) Τοιαῦτα κυτία θὰ δώσητε εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως καὶ ἂν ἀκόμη κανεὶς ἐκ τῶν Χριστιανῶν σας τυγχάνῃ ἄπορος.

4) Τὰ κυτία τῶν φακέλλων φέρουσι μόνον ἀριθμούς, κατὰ τοὺς αὔξοντας ἀριθμοὺς τῶν ἐν τῷ Μητρῴῳ καταγεγραμμένων Χριστιανῶν σας.

5) Τὰ ὀνόματα τῶν Χριστιανῶν σας καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν κυτίων φακέλλων, τὰ ὁποῖα θὰ δίδητε εἰς αὐτούς, καταστρώνετε εἰς βιβλίον, Μητρῷον, μὲ πεντήκοντα δύο (52) στήλας ἀπέναντι ἑκάστου ὀνόματος διὰ τὰς 52 Κυριακὰς τοῦ χρόνου.

6) Οἱ φάκελλοι φέρουσι κατὰ σειρὰν τῶν Κυριακῶν τοῦ ἔτους αὔξοντας ἀριθμοὺς ἀπὸ 1—52.

7) Οἱ Χριστιανοὶ ὑμῶν θὰ διδαχθῶσι, μὲ τὴν ἐπιστολήν, περὶ ἧς δίδομεν σχέδιον, καὶ προφορικῶς, νὰ φέρωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἕνα φάκελλον κατὰ σειρὰν Κυριακῆς περιέχοντα ποσόν τι χρηματικόν.

8) Δύνασθε νὰ ὁρίσητε, ὅπως οἱ μὲν ἄνδρες ἐσωκλείωσι τὸ ὀλιγώτερον 20 σέντς κατὰ Κυριακήν, αἱ γυναῖκες 10 καὶ τὰ παιδιὰ 1—5 σέντς.

9) Θὰ ἀρχίσωσι δὲ νὰ φέρωσι τοὺς φακέλλους ἀπὸ τὰς πρώτας Κυριακὰς τοῦ Ἰανουαρίου 1937, ρίπτοντες αὐτοὺς εἰς τὸν δίσκον, ἢ εἰς ἐσφραγισμένον κυτίον, μόλις εἰσέρχονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

10) Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας θὰ ἀποσφραγίζητε τοὺς φακέλλους, τοὺς ὁποίους θὰ φυλάσσητε διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς εὑρισκόμενον ποσὸν θὰ καταγράφητε εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τοῦ Μητρώου.

11) Τὸ διὰ τῶν φακέλλων ἀποστελλόμενον χρηματικὸν ποσὸν θεωρεῖτε ὡς μηνιαίαν καὶ ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν Χριστιανῶν σας, καταργουμένης πάσης ἄλλης συνδρομῆς, καὶ τοιουτοτρόπως ὅλοι οἱ ἀποστέλλοντες

τοὺς φακέλλους των τακτικῶς εἶναι ἐνεργὰ Μέλη τῆς Κοινότητος μὲ ὅλα τὰ δικαιώματά των.

12) Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς θὰ σημειώνητε ὅλον τὸ ποσὸν ἐν τῷ Βιβλιαρίῳ Μέλους (MEMBERSHIP CARD) ἑκάστου τῶν Χριστιανῶν ὑμῶν καὶ θὰ ὑπογράφῃ ὁ Ταμίας.

Ἐκ πρώτης ὄψεως θὰ νομίσητε, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο εἶνε πολύπλοκον καὶ δυσχερές, ἀλλ' εἰς τὴν ἐφαρμογὴν θὰ εὕρητε αὐτὸ εὐκολώτατον καὶ πολὺ συμφέρον. Ἴσως εἰς τὴν ἀρχὴν θὰ κουρασθῆτε, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπιμείνητε καὶ θὰ νικήσητε, εὐεργετοῦντες ὁριστικῶς τὴν Κοινότητά σας.

Διότι:

1) Τὸ σύστημα τῶν φακέλλων εἶναι ἐν χρήσει εἰς ὅλας τὰς ξένας Ἐκκλησίας. Ὅπου δὲ ἐφηρμόσθη καὶ εἰς Κοινότητας ἰδικάς μας ἔφερε τὰ καλλίτερα τῶν ἀποτελεσμάτων. Ὡς βλέπετε, ὁμιλοῦμεν ἐκ πείρας, ξένης καὶ ἡμετέρας.

2) Διὰ τοῦ συστήματος τούτου θὰ γνωρίσητε ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς τῆς Κοινότητος καὶ τῶν Παροικιῶν ὑμῶν καὶ θὰ εὑρίσκησθε εἰς συνεχῆ μετ' αὐτῶν ἐπικοινωνίαν.

3) Μὲ τὸ σύστημα τοῦτο θὰ δύνασθε εὐκολώτερον νὰ συντάσσητε εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους τὸν Προϋπολογισμὸν τῆς Κοινότητος ὑμῶν. Τοιουτοτρόπως θὰ γνωρίζητε ἐκ τῶν προτέρων τὰ ἔσοδα αὐτῆς, ἀναλόγως θὰ κανονίζητε τὰ ἔξοδα καὶ θὰ ἀποφεύγητε τὰ ἐλλείμματα, ἵνα μὴ μένωσιν εἰς βάρος τῶν διαδόχων Διοικητῶν Συμβουλίων, μηδὲ δημιουργῶνται νέαι ὑποθῆκαι.

4) Ὅταν θὰ ἔχητε τόσα ἔσοδα, ὥστε νὰ καλύπτητε τελείως καὶ ἀξιοπρεπῶς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Κοινότητός σας, τότε δύνασθε νὰ σκεφθῆτε νὰ καταργήσητε τοὺς πολλοὺς δίσκους καὶ νὰ ἐλαττώσητε τὰ δικαιώματα ἱεροπραξιῶν, ἤτοι βαπτίσεων, γάμων, κηδειῶν, μνημοσύνων, κλπ. Ὑπάρχουσι Κοινότητες ἡμῶν, ὅπου οἱ δίσκοι κατηργήθησαν ὁλοτελῶς καὶ τὰ διάφορα Μυστήρια γίνονται δωρεὰν εἰς ὅλους, χάρις εἰς τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῶν φακέλλων.

5) Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ αὐξήσῃ τὸ ἐκκλησίασμα καὶ ἐπομένως θὰ αὐξήσῃ καὶ ἡ κατανάλωσις κηρίων.

6) Ὅταν περιορισθῶσιν οἱ δίσκοι, θὰ ἔχητε περισσοτέραν τάξιν καὶ εὐπρέπειαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ. Ὅταν θὰ ἐλαττώσητε τὰ δικαιώματα τῶν ἱεροπραξιῶν, θὰ βαπτισθῶσι περισσότερα παιδία καὶ θὰ στεφανωθῶσι τόσοι, ἔχοντες δυστυχῶς μόνον πολιτικὸν γάμον.

7) Μὲ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συστήματος τούτου, θὰ καταργηθῶσι καὶ αἱ λοιπαὶ φορολογίαι, ἤτοι χοροεσπερίδες, λαχεῖα, θεατρικαὶ παραστάσεις κλπ., ἐκ τῶν ὁποίων ἐπιβαρύνονται μόνον οἱ ὀλίγοι καὶ συνεχῶς οἱ αὐτοί, ὀλίγα δὲ τῶν ἐσόδων φθάνουσιν εἰς τὰ Ταμεῖα τῶν Ἐκκλησιῶν.

8) Τὸ σύστημα τῶν φακέλλων θὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς τοὺς Χριστιανοὺς τὴν Ἐκκλησίαν των κατὰ Κυριακὴν καὶ Ἑορτήν. Ἂν δὲν δυνηθῶσι μίαν Κυριακὴν ἢ Ἑορτὴν ὅλοι νὰ μεταβῶσιν εἰς αὐτήν, θὰ πράξῃ τοῦτο τοὐλάχιστον εἷς ἐκ τῆς οἰκογενείας διὰ νὰ ρίψῃ τοὺς φακέλλους καὶ τῶν ἄλλων.

Μία ἀκόμη ὠθησις πυκνώσεως τοῦ ἐκκλησιάσματος, τὸ ὁποῖον τώρα δυστυχῶς δὲν εἶναι καὶ πολὺ πυκνόν.

Ἄλλα ὠφελήματα ἐκ τοῦ συστήματος τῶν φακέλλων.

9) Ὅταν δὲν εὑρεθῇ ὁ φάκελλος τοῦ τάδε μίαν Κυριακήν, ὁ Ἱερεὺς θὰ ἐνδιαφερθῇ νὰ μάθῃ τί συνέβη εἰς αὐτόν, θὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὸν ἂν ἀσθενῇ, καὶ μετοικοῦντα εἰς ἄλλην Κοινότητα θὰ συστήσῃ ἀδελφικῶς πρὸς τὸν Ἐφημέριον αὐτῆς. Οὕτω δὲ θὰ ἀναπτυχθῇ ἰσχυρότερος σύνδεσμος μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ Κοινοτήτων καὶ αἴσθημα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν καλὸν ποιμένα.

10) Θὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὅλοι καὶ ὄχι οἱ ὀλίγοι, ὅπως γίνεται ἕως τώρα. Ἕκαστος θὰ προσφέρῃ ἀναλόγως τῶν δυνάμεών του καὶ δὲν θὰ ἀποκλείηται κανείς, ὡς συμβαίνει τώρα, διότι δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ ὅσα καὶ ὁ ἔχων, ἔτι δὲ θὰ προσφέρωσι καὶ αἱ γυναῖκες ἐκ τῶν οἰκονομιῶν αὐτῶν, ἀκόμη δὲ καὶ τὰ παιδία, ἔστω καὶ ἕν σέντσιον τὴν ἑβδομάδα, ἵνα ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἀποκτήσωσι τὴν συνήθειαν αὐτήν, τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσωσι μετὰ ταῦτα πιστῶς διὰ βίου.

11) Θὰ εἰρηνεύσωσιν αἱ Κοινότητες ἀπολύτως καὶ διὰ παντός, διότι θὰ εἶναι πάντες ἐνεργὰ μέλη, δικαιούμενα νὰ ψηφίζωσι καὶ νὰ ψηφίζωνται ἐλευθέρως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ τεθῇ τέλος εἴς τε τὴν ἐγγραφὴν μελῶν ἀπὸ τὰ διάφορα κοινοτικὰ κόμματα μὲ ἥμισυ λ. χ. δολλάριον δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος μὲ μόνον σκοπὸν τὰς ἐκλογάς, καὶ εἰς τὴν διαγραφὴν τῶν ἀνεπιθυμήτων καὶ τῶν ἐπικινδύνων εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς ὑπολογισμούς.

12) Αἱ ἐκλογαὶ θὰ διεξάγωνται εἰρηνικῶς καὶ τακτικῶς, θὰ παύσωσι δὲ τὰ παράπονα τῶν πολλῶν, οἱ ὁποῖοι λησμονοῦνται κατὰ τὰς ἐκλογάς.

13) Θὰ εἶναι εὔκολος ἡ εἴσπραξις τῶν ἐσόδων καὶ ἡ τακτικὴ ἐξέλεγξις τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν Κοινοτήτων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τώρα δὲν γίνεται πάντοτε καὶ πανταχοῦ.

Ἐφαρμόσατε τὸ σύστημα τοῦτο μὲ θάρρος, ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονήν. Θὰ ἀνακουφίσητε τοὺς Χριστιανούς. Θὰ εἰσαγάγητε σύστημα δικαιοσύνης. Θὰ διευκολύνητε τὸ ἔργον σας. Θὰ αὐξήσητε τὰ οἰκονομικὰ τῆς Κοινότητος. Θὰ λύσητε ἅπαξ διὰ παντὸς τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα αὐτῶν. Τὸ πρόβλημα τοῦτο δὲν λύεται μὲ τοὺς πολλοὺς δίσκους, οὔτε μὲ βαρέα δικαιώματα ἐκ Μυστηρίων κλπ., τὰ ὁποῖα γίνονται αἰτία νὰ μένωσι πολλὰ μικρὰ ἀβάπτιστα καὶ ἀστεφάνωτοι πολλοί.

Κατέλθετε μὲ ἀπόφασιν ἀκλόνητον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τούτου καὶ θὰ ἐπιτύχητε ἀσφαλῶς.

Συνιστῶμεν ἰδίως εἰς τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερατ. Προϊσταμένους νὰ μελετήσωσι καλῶς τὴν παροῦσαν ἐγκύκλιον καὶ νὰ ἀναλάβωσι μὲ ὀλίγην αὐταπάρνησιν τὸ ἔργον διὰ τὸ γενικὸν καὶ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον.

Ὡς ἐργοστάσια φακέλλων ὑποδεικνύομεν τὰ κάτωθι μὲ τὰ ὁποῖα δύνασθε νὰ ἔλθητε εἰς συνεννόησιν.

Αἰμιλίου Βασιλείου. — The Sun Printing Co., 1713 Stewart Ave., Youngstown, Ohio.
The National Church Supply Co., Chester, W. Va.
Duplex Envelope Co., Box 99 West End Station, Richmond, Va.

Κάμετε ἀμέσως τὰς παραγγελίας σας καὶ ἀρχίσατε ἀπὸ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῶν φακέλλων ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀναμένομεν τὴν οἰκονομικὴν σωτηρίαν τῶν Κοινοτήτων ἡμῶν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις εὐχόμεθα ὑμῖν τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν, ἀνταμοιβὴν καὶ πᾶσαν εὐλογίαν.

Μετ' ἀγάπης πολλῆς

† Ὁ Ἀμερικῆς ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΒΡΗ

'Εκδοθέντα ἐν 'Αμερικῇ διὰ τοὺς 'Ελληνόπαιδας τῆς 'Αμερικῆς.—'Εγκεκριμένα ὑπὸ τοῦ 'Ανωτ. 'Εκπαιδ. Συμβουλίου.

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Γ. Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Α'.—'Επὶ τῇ βάσει τῶν καλλιτέρων συστημάτων διδασκαλίας. Τὸ τελειότερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων, συνταχθὲν ἐπίτηδες διὰ τοὺς 'Ελληνόπαιδας τῆς 'Αμερικῆς. 'Απλοῦν, εὐμέθοδον, εὐδίδακτον, πρακτικόν, πολυτελές. Τυπωμένον ἐπὶ ἐκτάκτως στερεοῦ εἰδικοῦ χάρτου. Μὲ 37 καλλιτεχνικὰς πολυχρώμους εἰκόνας ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν ἐν 'Αμερικῇ, ἐπίτηδες σχεδιασθείσας διὰ τὰ μαθήματα τοῦ βιβλίου. Πολυτελῶς δεδεμένον μὲ πανί, τιμᾶται μόνον 50 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — Ε. Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Β'.—Εἶναι τὸ ἰδεῶδες 'Αναγνωσματάριον διὰ τὰ 'Ελληνόπαιδα τῆς 'Αμερικῆς. Πραγματεύεται περὶ τῆς καθημερινῆς ζωῆς δύο καλῶν 'Ελληνοπαίδων τῆς 'Αμερικῆς, ἀπὸ τῆς ὥρας ποῦ ἐξυπνοῦν, μέχρις ἑσπέρας, στὸ σπίτι, στὸ παιγνίδι, στὸ Σχολεῖο, στὴν 'Εκκλησία, στὰς 'Εορτάς. Ἡ ζωὴ τῶν παιδιῶν αὐτῶν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς διὰ κάθε παιδάκι τῆς 'Αμερικῆς. Κάθε μάκειμενον, ὡραίαν εἰκόνα, ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσαν, θημα ἔχει καὶ ἕν καλὸν δίδαγμα. 'Αποτελεῖται ἀπὸ καὶ παιδικὸν ποιηματάκι ἐπὶ τοῦ μαθήματος. Τὸ βιβλίον, ἀποτελούμενον ἀπὸ 74 σελίδας, καλλιτεχνικῶς τυπωμένον ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου στερεωτάτου, μὲ 37 πολυχρώμους εἰκόνας καὶ πολυτελῶς δεδεμένον μὲ πανί, τιμᾶται 60 σέντς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ. — Ὑπὸ Γερμ. Πολυζωΐδου. — Εἰς δύο βιβλία δεμένα μαζύ. Γλῶσσα ἁπλουστάτη, εἰκόνες τῶν καλλιτέρων Μουσείων, ποιήματα ἐθνικά, ἐρωτήσεις συγκεντρωμέναι, ἐξήγησις ἀγνώστων λέξεων καὶ δίδαγμα εἰς τὸ τέλος ἑκάστου κεφαλαίου. Ἔκδοσις πολυτελείας. Καὶ τὰ δύο βιβλία μαζύ, πολυτελῶς δεδεμένα, μόνον 75 σέντς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.—Γ. Πολυζωΐδου. Ὑπὸ τύπον διηγηματικώτατον καὶ εὐχάριστον, ὅλη ἡ ἐκ τῆς Παλ. Διαθήκης ὕλη, τὴν ὁποίαν ὁρίζει καὶ τὸ 'Ανώτ. 'Εκπ. Συμβούλιον. Εὔληπτον, στοιχεῖα ἐκλεκτά, ποιήματα θρησκευτικά, ἐρωτήσεις, εἰκόνες, προσευχαί. Γ' ἔκδοσις, πολυτελῶς δεδεμένη τιμᾶται 50 σέντς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.—Πολυζωΐδου. Ὑπὸ τύπον τερπνόν, μὲ ὡραῖα θρησκευτικὰ ποιήματα, εἰκόνας, ἐξήγησιν ἀγνώστων λέξεων καὶ προσευχάς. Στοιχειοθέτησις ἀραιά, χάρτης πολυτελείας. Κομψῶς δεδεμένον τιμᾶται 50 σέντς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.—Μὲ ἁπλοῦν τρόπον ἀναγράφεται ὅλη ἡ 'Ιστορία τῆς 'Εκκλησίας μας μέχρι τοῦ 1934, χάριν τῶν ἐν 'Αμερικῇ παιδιῶν. Εἰκόνες, ἐρωτήσεις, στοιχεῖα εὐανάγνωστα. Εἰς τὸ τέλος ἡ 'Ιστορία τῆς ἐν 'Αμερικῇ 'Ελληνικῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας. Δεδεμ. 50 σέντς.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Εἰς τὸ πολυτελὲς καὶ καλοτυπωμένον αὐτὸ βιβλίον ἐξηγοῦνται ὅλα ὅσα βλέπονται καὶ ἀκούονται εἰς τοὺς Ναούς μας, μὲ ἐρωταποκρίσεις ἁπλᾶς. Τὸ κάθε 'Ι. 'Αντικείμενον ἔχει τὴν εἰκόνα του καὶ ἐξηγεῖται τί συμβολίζει. Εἰς τὸ τέλος ὅλαι αἱ κατάλληλοι προσευχαὶ διὰ τὰ παιδιὰ τῆς 'Αμερικῆς. Πολυτελῶς δεδεμένον 75 σέντς.

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Μὲ ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις φυσικάς, στοιχεῖα εὐανάγνωστα, εἰκόνας, ποιήματα καὶ προσευχάς, τὸ βιβλίον ἑλκύει τοὺς μαθητάς. Ἡ διδασκαλία τῆς Πίστεώς μας ὅλη, εἰς 82 ἁπλούστατα μαθήματα. Ἔκδοσις πολυτελείας. Δεδεμένον τιμᾶται 60 σέντς.

ΑΛΛΑ ΧΡΗΣΙΜΑ ΒΙΒΛΙΑ DIVRY

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY

Ἔχει τὴν ἀκριβῆ σημασίαν καὶ προφορὰν ὅλων τῶν χρησίμων 'Αγγλικῶν καὶ 'Ελληνικῶν Λέξεων. 'Επίσης σύντομον 'Αγγλικὴν Γραμματικήν, Χάρτας καὶ πλείστας ὅσας ὠφελίμους ἐν 'Αμερικῇ πληροφορίας. Σχῆμα Τσέπης. Κομψῶς χρυσόδετον, μὲ δύο εὑρετήρια $1.25

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY

'Οδηγὸς συνδιαλέξεως ἀπὸ τὴν 'Αγγλικὴν εἰς τὴν 'Ελληνικὴν καὶ τἀνάπαλιν. 'Ομιλίαι, μὲ τὴν προφοράν, ἐπὶ παντὸς ὑλικοῦ, ἀπὸ τὰ ἁπλούστερα μέχρι τῶν τεχνικωτέρων. Χρήσιμον δι' Ἕλληνας, ἢ δι' 'Αμερικανοὺς μανθάνοντας 'Ελληνικά. Σελ. 432. Κομψῶς χρυσόδετοι $1.25

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ DIVRY

Ἡ τελειοτέρα 'Αγγλικὴ Μέθοδος. Ἡ μόνη ἀπηλλαγμένη λαθῶν καὶ διδάσκουσα τὴν ἀκριβῆ 'Αμερικανικὴν προφοράν. Σελ. 432. Κομψῶς χρυσόδετος $1.50

ΝΟΜΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ & ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Βιβλίον χρησιμώτατον εἰς ὅλους ἐν 'Αμερικῇ. Περιέχει νομικὰς συμβουλὰς καὶ πληροφορίας ἐπὶ θεμάτων πάσης φύσεως. 'Επίσης πλείστους ὅσους Νομικοὺς Τύπους, Συμβολαίων, Πωλητηρίων καὶ παντὸς εἴδους 'Εγγράφων, χρησίμων εἰς τὰς ἐν 'Αμερικῇ συναλλαγάς μας—ὅλα μὲ τὴν ἀντίστοιχον 'Ελληνικὴν μετάφρασιν. Σελ. 360. Κομψῶς χρυσόδετον $1.25

Ὅλα τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται προπληρωτέα ἢ C.O.D. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ παρὰ τοῖς ἐκδόταις:

D. C. DIVRY, INC., 240 West 23rd Street, NEW YORK